

Bryssel den 2 april 2019
(OR. en)

7753/19

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0359(COD)**

**CODEC 760
JUSTCIV 93
EJUSTICE 45
ECOFIN 330
COMPET 275
EMPL 188
SOC 236
PE 120**

INFORMERANDE NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare och om ändring av direktiv 2012/30/EU – Resultatet av Europaparlamentets första behandling (Strasbourg den 25–28 mars 2019)

I. INLEDNING

I enlighet med bestämmelserna i artikel 294 i EUF-fördraget och den gemensamma förklaringen om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet¹ har informella kontakter ägt rum mellan rådet, Europaparlamentet och kommissionen i syfte att nå en överenskommelse vid första behandlingen och därigenom undvika en andra behandling och ett förlikningsförfarande.

¹ EUT C 145, 30.6.2007, s. 5

I detta sammanhang lade föredraganden Angelika NIEBLER (EPP, DE) som företrädare för utskottet för rättsliga frågor fram ett kompromissändringsförslag (ändringsförslag nr 109) avseende förslaget till direktiv. En överenskommelse om detta ändringsförslag hade nåtts vid de ovannämnda informella kontakterna.

II. OMRÖSTNING

Vid omröstningen i plenum den 28 mars 2019 antogs kompromissändringsförslaget (ändringsförslag nr 109) avseende förslaget till direktiv. Det ändrade kommissionsförslaget utgör parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, vilken återges i lagstiftningsresolutionen i bilagan².

Parlamentets ståndpunkt motsvarar det som institutionerna tidigare kommit överens om. Rådet bör därför kunna godkänna parlamentets ståndpunkt.

Akten kommer då att vara antagen i den lydelse som motsvarar parlamentets ståndpunkt.

² Den version av parlamentets ståndpunkt som finns i lagstiftningsresolutionen har markerats för att ange de ändringar som har gjorts genom ändringsförslagen till kommissionens förslag. Tilläggen till kommissionens text markeras med *fetstil och kursivering*. Symbolen "■" anger struken text.

Åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare - *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare och om ändring av direktiv 2012/30/EU (COM(2016)0723 – C8-0475/2016 – 2016/0359(COD))

Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0723),
- med beaktande av artiklarna 294.2, 53 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0475/2016),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av de motiverade yttranden från Irlands Dáil Éireann och Irlands Seanad Éireann som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 29 mars 2017³,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 12 juli 2017⁴,
- med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 19 december 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0269/2018).

³ EUT C 209, 30.6.2017, s. 21.

⁴ EUT C 342, 12.10.2017, s. 43.

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 28 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/... om ramverk för förebyggande rekonstruktion, om skuldavskrivning och näringsförbud och om åtgärder för att göra förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning effektivare samt om ändring av direktiv (EU) 2017/1132 (Rekonstruktions- och insolvensdirektiv)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁵,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁶,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁷, och

⁵ EUT C 209, 30.6.2017, s. 21.

⁶ EUT C 342, 12.10.2017, s. 43.

⁷ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 mars 2019.

av följande skäl:

- (1) Målet med detta direktiv är att **bidra till den inre marknadens goda funktion och** avlägsna hinder mot utövandet av grundläggande friheter, såsom den fria rörligheten för kapital och etableringsfriheten, som följer av skillnader i nationell rätt och nationella förfaranden för förebyggande rekonstruktion, insolvens **samt skuldavskrivning och näringsförbud**. Detta direktiv syftar till att, **utan att det påverkar arbetstagarnas grundläggande fri- och rättigheter**, avlägsna sådana hinder genom att säkerställa att livskraftiga företag **och entreprenörer** i ekonomiska svårigheter har tillgång till effektiva nationella ramverk för förebyggande rekonstruktion som ger dem möjlighet att fortsätta att driva sin verksamhet, att hederliga **insolventa eller** överskuldssatta entreprenörer kan få fullständig skuldavskrivning efter en rimlig tidsperiod, varigenom de får en andra chans, samt att förfarandena för rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning görs mer ändamålsenliga, särskilt i syfte att förkorta dem.

- (2) Rekonstruktion bör göra det möjligt för **gäldenärer** i ekonomiska svårigheter att helt eller delvis fortsätta sin verksamhet, genom att ändra sammansättningen av eller villkoren för eller strukturen på deras tillgångar och skulder eller kapitalstruktur, inbegripet genom försäljning av tillgångar eller delar av verksamheten **eller, om så föreskrivs i nationell rätt, verksamheten som fortlevande verksamhet ("going concern"), samt genom att genomföra operativa förändringar. Såvida inte annat särskilt föreskrivs i nationell rätt bör operativa förändringar, såsom uppsägning eller ändring av avtal eller försäljning eller annan avyttring av tillgångar, överensstämma med de allmänna krav som föreskrivs i nationell rätt för sådana åtgärder, särskilt i civilrättsliga och arbetsrättsliga regler. Alla utbyten av skulder mot aktier bör även överensstämma med garantier som föreskrivs i nationell rätt.** Ramverk för förebyggande rekonstruktion bör framförallt ge **gäldenärerna** möjlighet att rekonstruera på ett ändamålsenligt sätt i ett tidigt skede i syfte att undvika insolvens **och således förhindra att livskraftiga företag likvideras i onödan.** Ramverken bör vara till hjälp för att **förhindra förluster av arbetstillfällen, kunskaper och färdigheter** och maximera värdet för borgenärer – **jämfört med vad de skulle erhålla i händelse av likvidation av företagets tillgångar eller i händelse av det näst bästa alternativa scenariot i avsaknad av en plan** – samt för ägare och ekonomin som helhet ■ .

- (3) Ramverk för förebyggande rekonstruktion bör också förhindra ackumulering av nödlidande lån. *Tillgången till ändamålsenliga ramverk för förebyggande rekonstruktion skulle säkerställa att åtgärder vidtas innan ett företag ställer in sina lånebetalningar, vilket skulle bidra till att minska risken för att lån blir nödlidande i konjunkturedgångar och minska deras negativa inverkan på den finansiella sektorn. En betydande procentandel av företag och arbetstillfällen skulle kunna bevaras om förebyggande ramverk fanns i alla medlemsstater där företagens verksamhetsställen, tillgångar eller borgenärer är belägna.* Alla involverade parter rättigheter, *inklusive arbetstagarnas*, bör skyddas på ett balanserat sätt i ramverken för rekonstruktion. Samtidigt bör verksamheter som inte är livskraftiga och saknar utsikter att överleva likvideras så snabbt som möjligt. *Om en gäldenär i ekonomiska svårigheter inte är ekonomiskt livskraftig eller inte snabbt kan återställa livskraften skulle rekonstruktionsförsök kunna leda till allt snabbare och allt fler förluster till nackdel för borgenärer, arbetstagare och andra intressenter och för ekonomin som helhet.*

- (4) Det finns skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller de olika förfaranden som är tillgängliga för gäldenärer i ekonomiska svårigheter och som syftar till att rekonstruera deras verksamhet. Vissa medlemsstater har ett begränsat antal förfaranden som inte tillåter rekonstruktion av företag förrän i ett relativt sent skede, i samband med insolvensförfaranden. I andra medlemsstater är rekonstruktion möjlig i ett tidigare skede, men de tillgängliga förfarandena är antingen inte så ändamålsenliga som de kunde ha varit eller också är de mycket formella, särskilt eftersom de begränsar användningen av utomrättsliga arrangemang. *Förebyggande lösningar är en växande trend i modern insolvensrätt. Trenden går mot att välja metoder som, till skillnad från den klassiska metoden att likvidera en verksamhet i ekonomiska svårigheter, syftar till att verksamheten ska återhämta sig eller åtminstone att de enheter som fortfarande är ekonomiskt livskraftiga ska räddas. En sådan metod bidrar ofta till, utöver andra ekonomiska fördelar, att bevara arbetstillfällena eller minska förluster av arbetstillfällena. Dessutom varierar den grad i vilken rättsliga eller administrativa myndigheter, eller de personer som de utser, deltar i ramverk för förebyggande rekonstruktion mellan inget eller minimalt deltagande i vissa medlemsstater och fullständigt deltagande i andra.* Nationella regler som handlar om att ge entreprenörer en andra chans, särskilt genom avskrivning av skulder som de ådragit sig under sin verksamhet, skiljer sig också åt mellan medlemsstaterna. Skillnaderna avser avskrivningsperiodens längd och villkoren för att bevilja avskrivning.

- (5) I många medlemsstater tar det mer än tre år för insolventa men hederliga entreprenörer att få sina skulder avskrivna och göra en nystart. Ineffektiva ramverk för **skuldavskrivning och näringsförbud** leder till att entreprenörer måste flytta till andra jurisdiktioner för att kunna göra en nystart inom en rimlig tidsperiod samt till avsevärda merkostnader för både deras borgenärer och entreprenörerna själva. Långa näringsförbud som ofta åtföljer ett förfarande som leder fram till skuldavskrivning skapar hinder för friheten att starta och utöva verksamhet som egenföretagare.
- (6) Överdrivet långa förfaranden för rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning i flera medlemsstater är en viktig faktor som leder till en låg utdelning och till att investerare avskräcks från att göra affärer i jurisdiktioner där förfaranden riskerar att ta för lång tid **och vara alltför kostsamma**.

- (7) Skillnader mellan medlemsstater när det gäller förfaranden för rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning innebär merkostnader för investerare när de bedömer risken för att gäldenärer ska komma i ekonomiska svårigheter i en eller flera medlemsstater ***eller risken med att investera i livskraftig verksamhet i ekonomiska svårigheter***, och risken med merkostnader för att rekonstruera företag som har verksamhetsställen, borgenärer eller tillgångar i andra medlemsstater. Detta är särskilt tydligt fallet vid rekonstruktion av internationella företagskoncerner. Investerare nämner att osäkerhet om insolvensregler eller risken för långdragna eller komplexa insolvensförfaranden i ett annat land är ett av de främsta skälen för att inte investera eller inte ingå en affärsförbindelse med en motpart utanför den medlemsstat där de är baserade. ***Denna osäkerhet har en avskräckande effekt som hindrar företagets etableringsfrihet och främjandet av entreprenörskap och äventyrar den inre marknadens goda funktion. Framför allt mikroföretag och små och medelstora företag har i de flesta fall inte de resurser som krävs för att bedöma riskerna med gränsöverskridande verksamhet.***

- (8) Skillnaderna mellan medlemsstater när det gäller förfaranden för rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning leder till ojämlika villkor för att få tillgång till kredit och till olika grader av utdelning i medlemsstaterna. En högre grad av harmonisering på området för rekonstruktion, insolvens, **skuldavskrivning och näringsförbud** är därför oundgängligt för en väl fungerande inre marknad i allmänhet och för en fungerande kapitalmarknadsunion i synnerhet **samt för de europeiska ekonomiernas motståndskraft, bland annat när det gäller att bevara och skapa arbetstillfällena**.
- (9) Borgenärens merkostnader för riskbedömning och gränsöverskridande verkställighet när det gäller fordringar på överskuldssatta entreprenörer som flyttar till en annan medlemsstat för att få **skuldavskrivning** på mycket kortare tid bör också minskas. De merkostnader för entreprenörer som uppstår till följd av behovet av att flytta till en annan medlemsstat för att kunna få **skuldavskrivning** bör också minskas. Vidare försvåras entreprenörskap av de hinder som följer av långvariga näringsförbud som är knutna till en entreprenörs insolvens eller överskuldssättning.

- (10) *Rekonstruktioner, i synnerhet om de är omfattande och får betydande konsekvenser, bör bygga på en dialog med intressenterna. Denna dialog bör inbegripa valet av de åtgärder som planeras med avseende på målen med rekonstruktionen och alternativa lösningar, och arbetstagarrepresentanter bör involveras på lämpligt sätt i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.*
- (11) Hindren mot att utöva de grundläggande friheterna är inte begränsade till rent gränsöverskridande situationer. En alltmer sammanlänkad inre marknad, där varor, tjänster, kapital och arbetstagare rör sig fritt, med en allt starkare digital dimension innebär att mycket få företag är rent nationella om alla aspekter beaktas, till exempel kundbas, försörjningskedja, verksamhetsområde, investerare och kapitalbas. Även rent nationella insolvenssituationer kan påverka den inre marknadens funktion genom den så kallade dominoeffekten av insolvenser, varigenom *en gäldenärs* insolvens kan ge upphov till att leverantörer råkar i insolvens.

- (12) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848⁸ behandlar frågor om behörighet, erkännande och verkställighet, tillämplig lag och samarbete i gränsöverskridande insolvensförfaranden samt sammankoppling av insolvensregister. Dess tillämpningsområde omfattar förebyggande förfaranden som stärker förutsättningarna för att rädda ekonomiskt livskraftiga gäldenärer och för skuldavskrivningsförfaranden för entreprenörer och andra fysiska personer. Den förordningen behandlar dock inte skillnaderna i nationell rätt som reglerar dessa förfaranden. Vidare skulle ett instrument som är begränsat till endast gränsöverskridande insolvenssituationer inte avlägsna alla hinder för den fria rörligheten, och det skulle inte heller vara möjligt för investerare att på förhand bedöma om gäldenärens potentiella framtida ekonomiska svårigheter är av gränsöverskridande eller inhemsk natur. Det är därför nödvändigt att gå utöver frågor som rör rättsligt samarbete och att fastställa materiella miniminormer ***för förfaranden för förebyggande rekonstruktion och förfaranden som leder till avskrivning av skulder för entreprenörer.***

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (13) *Detta direktiv bör inte påverka tillämpningsområdet för förordning (EU) 2015/848. Det syftar till att vara fullt förenligt med och komplettera den förordningen genom att kräva att medlemsstaterna inrättar förfaranden för förebyggande rekonstruktion som uppfyller vissa minimiprinciper om ändamålsenlighet. Det grundar sig på samma synsätt som i den förordningen och tillåter medlemsstaterna att behålla eller införa förfaranden som inte uppfyller villkoret om offentliggörande för anmälan enligt bilaga A till den förordningen. Även om detta direktiv inte kräver att förfaranden inom dess tillämpningsområde uppfyller alla villkor för anmälan enligt den bilagan syftar det till att underlätta gränsöverskridande erkännande av sådana förfaranden och erkännande och verkställighet av domar.*
- (14) *Fördelen med att tillämpa förordning (EU) 2015/848 är att den föreskriver garantier mot att den plats där gäldenären har sina huvudsakliga intressen otillbörligen flyttas medan gränsöverskridande insolvensförfaranden pågår. Vissa begränsningar bör också tillämpas på förfaranden som inte omfattas av den förordningen.*

- (15) Det är nödvändigt att sänka rekonstruktionskostnaderna för både gäldenärer och borgenärer. De skillnader mellan medlemsstaterna som hindrar en tidig rekonstruktion av livskraftiga *gäldenärer* i ekonomiska svårigheter och minskar möjligheterna för hederliga entreprenörer att få *skuldavskrivning* bör därför minskas. En minskning av sådana skillnader bör medföra en större öppenhet, rättssäkerhet och förutsägbarhet i unionen. Det bör maximera utdelningen till alla typer av borgenärer och investerare och uppmuntra till gränsöverskridande investeringar. En större samstämmighet i fråga om förfaranden för rekonstruktion och insolvens bör också underlätta rekonstruktion av koncerner, oberoende av var i unionen koncernens medlemmar finns.

- (16) Ett avlägsnande av hindren mot en effektiv rekonstruktion av livskraftiga **gäldenärer** i ekonomiska svårigheter bidrar till att minimera förluster av arbetstillfällen och värdeförluster för borgenärer i leveranskedjan samt bevarar kunskaper och färdigheter och främjar därför ekonomin som helhet. Att underlätta för entreprenörer att få **skuldavskrivning** skulle förhindra att de utestängs från arbetsmarknaden och ge dem möjlighet att starta om sin entreprenörsverksamhet och dra lärdom av sina erfarenheter. Att förkorta längden på rekonstruktionsförfarandena skulle dessutom leda till högre utdelningsgrader för borgenärer eftersom förlusten av värdet på **gäldenären** eller gäldenärens verksamhet normalt ökar allt eftersom tiden går. Effektiva förfaranden för förebyggande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning skulle slutligen möjliggöra en bättre bedömning av de risker som är förknippade med beslut om in- och utlåning och underlätta anpassningen för **insolventa eller** överskuldsatta **gäldenärer genom att minimera** de ekonomiska och sociala kostnaderna i samband med processen för att minska deras skuldsättning. **Detta direktiv bör ge medlemsstaterna utrymme att tillämpa gemensamma principer samtidigt som de nationella rättssystemen beaktas. Medlemsstaterna bör kunna behålla eller införa andra ramverk för förebyggande rekonstruktion än de som föreskrivs i detta direktiv i sina nationella rättssystem.**

- (17) *Företag, särskilt mikroföretag samt små och medelstora företag, vilka utgör 99 % av alla företag i unionen, bör gynnas av en mer samstämmig strategi på unionsnivå. Det är troligare att mikroföretag samt små och medelstora företag likvideras än att de rekonstrueras, eftersom de måste bära kostnader som är oproportionerligt mycket högre än de som större företag får bära. Mikroföretag samt små och medelstora företag saknar ofta, särskilt när de står inför ekonomiska svårigheter, de medel som krävs för att klara av höga rekonstruktionskostnader och dra fördel av de effektivare rekonstruktionsförfaranden som endast är tillgängliga i vissa medlemsstater. För att hjälpa sådana gäldenärer att rekonstruera till låga kostnader bör omfattande checklistor för rekonstruktionsplaner, som är anpassade till mikroföretags samt små och medelstora företags behov och särskilda egenskaper, utarbetas på nationell nivå och göras tillgängliga på internet. Dessutom bör verktyg för tidig varning inrättas för att varna gäldenärer om att de måste agera skyndsamt, med beaktande av att mikroföretag samt små och medelstora företag har begränsade resurser för att anlita experter.*

- (18) *När medlemsstaterna definierar mikroföretag samt små och medelstora företag bör de ta vederbörlig hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁹ eller till kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag¹⁰.*

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

¹⁰ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

(19) *Det är lämpligt att från direktivets tillämpningsområde undanta gäldenärer som är försäkringsföretag och återförsäkringsföretag enligt definitionerna i artikel 13.1 och 13.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG¹¹, kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹², värdepappersföretag och företag för kollektiva investeringar enligt definitionerna i artikel 4.1.2 och 4.1.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, centrala motparter enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012¹³, värdepapperscentraler enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014¹⁴ och andra finansinstitut och enheter som förtecknas i artikel 1.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU¹⁵. Sådana gäldenärer är föremål för särskilda regler och de nationella tillsynsmyndigheterna och resolutionsmyndigheterna har långtgående befogenheter att ingripa mot dem. Medlemsstaterna bör kunna undanta andra finansiella enheter som tillhandahåller finansiella tjänster och som är föremål för jämförbara regler och befogenheter att ingripa.*

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(20) *Av liknande skäl bör även offentligrättsliga organ enligt nationell rätt undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Medlemsstaterna bör också kunna begränsa tillgången till ramverk för förebyggande rekonstruktion till juridiska personer eftersom de ekonomiska svårigheter som entreprenörer har kan hanteras på ett effektivt sätt inte bara genom förfaranden för förebyggande rekonstruktion utan även genom förfaranden som leder till skuldavskrivning eller genom avtalsbaserade informella rekonstruktioner. Medlemsstater med olika rättssystem, där samma typ av enhet har en rättslig status som skiljer sig åt mellan de rättssystemen, bör kunna tillämpa ett enhetligt system på alla sådana enheter. En ram för förebyggande rekonstruktion som fastställs enligt detta direktiv bör inte påverka fordringar och rätter gentemot en gäldenär som uppkommer inom tjänstepensionssystem om dessa fordringar och rättigheter förvärvades före rekonstruktionen.*

- (21) Överskuldssättning hos konsumenter är ett stort ekonomiskt och socialt problem som är nära förknippat med minskningen av den alltför stora skuldsättningen. Vidare är det ofta inte möjligt att göra en tydlig åtskillnad mellan skulder som en entreprenör ådragit sig inom ramen för sin näringsverksamhet, sin affärsverksamhet, sitt hantverk eller sitt yrke, å enda sidan, och de skulder som ådragits utanför de verksamheterna, å den andra. Entreprenörer skulle inte i praktiken kunna få en andra chans om de var tvungna att genomgå separata förfaranden med olika tillträdesvillkor och skuldavskrivningsperioder för att få sina företagsskulder och andra skulder som ådragits utanför företagsverksamheten avskrivna. Därför skulle det vara lämpligt att medlemsstaterna *så snart som möjligt även börjar* tillämpa bestämmelserna om skuldavskrivning i detta direktiv på konsumenter, även om direktivet inte innehåller bindande regler om konsumenters överskuldssättning.

(22) Ju tidigare en gäldenär kan upptäcka sina ekonomiska svårigheter och vidta lämpliga åtgärder, desto större än sannolikheten för att en förestående insolvens kan undvikas eller, om det är fråga om en verksamhet vars livskraft permanent är skadad, desto mer ordnat och effektivt kan avvecklingen ske. Därför bör det utarbetas tydlig, **aktuell, koncis och användarvänlig** information om tillgängliga förfaranden för förebyggande rekonstruktion och inrättas **ett eller flera** verktyg för tidig varning för att uppmuntra gäldenärer som börjar erfara ekonomiska svårigheter att vidta åtgärder på ett tidigt stadium. **Verktyg för tidig varning i form av varningsmekanismer som indikerar när gäldenären inte har gjort vissa typer av betalningar skulle till exempel kunna utlösas av att skatter eller sociala avgifter inte betalas. Sådana verktyg skulle kunna tas fram antingen av medlemsstaterna eller av privata enheter, förutsatt att målet uppfylls. Medlemsstaterna bör göra information om verktygen för tidig varning tillgänglig på internet, till exempel på en särskild webbplats eller webbsida. Medlemsstaterna bör kunna anpassa verktygen för tidig varning beroende på företagets storlek och fastställa särskilda bestämmelser om verktyg för tidig varning för stora företag och koncerner som beaktar deras särdrag. Detta direktiv bör inte ålägga medlemsstaterna något ansvar för potentiella skador som uppstår till följd av rekonstruktionsförfaranden som utlösts av sådana verktyg för tidig varning.**

- (23) *I syfte att öka stödet till arbetstagare och deras representanter bör medlemsstaterna säkerställa att arbetstagarrepresentanter får tillgång till relevant och aktuell information om tillgången till verktyg för tidig varning, och det bör även vara möjligt för dem att ge stöd till arbetstagarrepresentanterna vid deras bedömning av gäldenärens ekonomiska situation.*
- (24) Ett ramverk för rekonstruktion bör finnas tillgänglig för gäldenärer, *inklusive juridiska personer och, när så föreskrivs enligt nationell rätt, fysiska personer och företagskoncerner*, så att de kan ta itu med sina ekonomiska svårigheter i ett tidigt skede, när det fortfarande verkar möjligt att förhindra insolvens och säkra en fortsättning av verksamheten. Ett ramverk för rekonstruktion bör finnas tillgänglig innan en gäldenär blir insolvent enligt nationell rätt, dvs. innan gäldenären uppfyller villkoren *enligt nationell rätt* för att bli föremål för kollektiva insolvensförfaranden som normalt innebär att gäldenären helt berövas rådigheten över sina tillgångar och att en förvaltare utses. För att undvika att rekonstruktionsramverk missbrukas bör gäldenärens ekonomiska svårigheter indikera att det finns en sannolikhet för insolvens och rekonstruktionsplanen bör kunna förhindra gäldenärens insolvens och säkerställa verksamhetens livskraft.

- (25) *Medlemsstaterna bör kunna bestämma om fordringar som förfaller till betalning eller som uppstår efter det att en ansökan om att inleda förfarandet för förebyggande rekonstruktion har lämnats in eller efter det att förfarandet inletts ska inkluderas i de förebyggande rekonstruktionsåtgärderna eller i avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder. Medlemsstaterna bör kunna besluta huruvida avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder påverkar räntan på fordringar.*
- (26) *Medlemsstaterna bör kunna införa ett test av en gäldenärs livskraft som ett villkor för att få tillgång till det förfarande för förebyggande rekonstruktion som föreskrivs i detta direktiv. Ett sådant test bör utföras utan att gäldenärens tillgångar tar skada, vilket bland annat skulle kunna innebära att ett tillfälligt avbrytande beviljas eller att bedömningen genomförs utan onödigt dröjsmål. Att ingen skada föreligger bör dock inte hindra medlemsstaterna från att kräva att gäldenärer på egen bekostnad bevisar att de är livskraftiga.*
- (27) *Det faktum att medlemsstaterna kan begränsa tillgången till en ram för rekonstruktion för gäldenärer som har dömts för allvarligt åsidosättande av sina redovisnings- eller bokföringsskyldigheter ska inte hindra medlemsstaterna från att även begränsa gäldenärers tillgång till ramverk för förebyggande rekonstruktion om deras räkenskaper och andra affärshandlingar är ofullständiga eller bristfälliga till den grad att det är omöjligt att bedöma gäldenärers ekonomiska situation.*

(28) *Medlemsstaterna bör kunna utvidga tillämpningsområdet för de ramverk för förebyggande rekonstruktion som föreskrivs i detta direktiv till situationer där gäldenärerna står inför icke-ekonomiska svårigheter, under förutsättning att dessa svårigheter ger upphov till ett allvarligt och verkligt hot mot en gäldenärs faktiska eller framtida möjligheter att betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning. Tidsramen för att fastställa ett sådant hot kan uppgå till flera månader eller till och med mer, för att man ska kunna beakta de fall där gäldenären står inför icke-ekonomiska svårigheter som hotar verksamhetens status som en fortlevande verksamhet och på medellång sikt även gäldenärens likviditet. Detta kan till exempel vara fallet om gäldenären har gått miste om ett kontrakt som är av avgörande betydelse.*

- (29) För att främja effektivitet och minska förseningar och kostnader, bör nationella ramverk för förebyggande rekonstruktion omfatta flexibla förfaranden. *Om detta direktiv genomförs genom fler än ett förfarande inom ett ramverk för rekonstruktion bör gäldenären ha tillgång till alla rättigheter och garantier som föreskrivs i detta direktiv i syfte att uppnå en ändamålsenlig rekonstruktion. Med undantag för de fall då rättsliga eller administrativa myndigheters obligatoriska medverkan krävs enligt detta direktiv bör medlemsstaterna kunna begränsa sådana myndigheters medverkan till situationer i vilka det är nödvändigt och proportionerligt, med hänsyn till bland annat syftet att skydda gäldenärers och berörda parter rättigheter och intressen och syftet att minska förseningar och kostnader för förfarandena. När borgenärer eller arbetstagarrepresentanter tillåts inleda ett rekonstruktionsförfarande enligt nationell rätt, och då gäldenären är ett mikroföretag eller ett litet eller medelstort företag, bör medlemsstaterna som en förutsättning för inledandet av förfarandet kräva gäldenärens medgivande, och de bör också kunna besluta att utöka det kravet till att även gälla gäldenärer som är stora företag.*

(30) För att undvika onödiga kostnader ■, för att betona det faktum att den förebyggande rekonstruktionen tillämpas i ett tidigt skede *samt för att uppmuntra gäldenärer att ansöka om förebyggande rekonstruktion i ett tidigt skede av de ekonomiska svårigheterna*, bör *gäldenärer* i princip behålla kontrollen över sina tillgångar och den dagliga driften av verksamheten. Det bör inte alltid vara obligatoriskt att utse en förvaltare på området för rekonstruktion *för att övervaka* en gäldenärs verksamhet, *eller att delvis ta över kontrollen av den dagliga verksamheten*, utan detta bör ske från fall till fall beroende på omständigheterna i ärendet eller gäldenärens särskilda behov. *Medlemsstaterna bör inte desto mindre kunna fastställa att utseendet av en förvaltare på området för rekonstruktion under vissa omständigheter alltid är nödvändig, exempelvis om gäldenären omfattas av ett generellt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, om rekonstruktionsplanen behöver fastställas genom en klassöverskridande "cram-down", om rekonstruktionsplanen omfattar åtgärder som påverkar arbetstagarnas rättigheter eller om gäldenären eller dess ledning har agerat på ett kriminellt, bedrägligt eller skadligt sätt i affärsförbindelser.*

- (31) *I syfte att hjälpa parterna att förhandla fram och utarbeta en rekonstruktionsplan bör medlemsstaterna föreskriva att det är obligatoriskt att utse en förvaltare på området för rekonstruktion om en rättslig eller administrativ myndighet beviljar en gäldenär ett generellt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder och en förvaltare i detta fall behövs för att skydda parternas intressen, om rekonstruktionsplanen behöver fastställas av en rättslig eller administrativ myndighet genom en klassöverskridande "cram-down", om det begärts av gäldenären eller om det begärts av majoriteten av borgenärerna under förutsättning att borgenärerna står för förvaltarens avgifter och kostnader.*

- (32) En gäldenär bör kunna åtnjuta ett tillfälligt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, *oavsett om detta beviljas av en rättslig eller administrativ myndighet eller på grund av lag, i syfte att stödja förhandlingarna om en rekonstruktionsplan, för att kunna fortsätta bedriva sin verksamhet eller åtminstone bevara värdet av sitt bo under förhandlingarna. Om så föreskrivs i nationell rätt bör avbrytandet också kunna tillämpas till förmån för tredje part som ställer säkerhet, däribland borgensmän. Medlemsstaterna bör dock kunna föreskriva att rättsliga eller administrativa myndigheter kan vägra att bevilja ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder om avbrytandet inte är nödvändigt eller inte uppfyller målet att stödja förhandlingarna. Grunder för en vägran kan omfatta bristande stöd från den majoritet av borgenärer som krävs eller, om så föreskrivs enligt nationell rätt, gäldenärens faktiska oförmåga att betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning.*

- (33) *För att underlätta och påskynda förfarandena bör medlemsstaterna kunna fastställa motbevisbara presumtioner för förekomsten av skäl för vägran att avbryta, till exempel om gäldenären uppvisar ett beteende som är typiskt för en gäldenär som är oförmögen att betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning, såsom en betydande betalningsinställelse gentemot arbetstagare eller skatte- eller socialförsäkringsorgan, eller om gäldenären eller ett företags befintliga ledning har begått ett ekonomiskt brott som ger anledning att tro att en majoritet av borgenärerna inte skulle stödja inledandet av förhandlingar.*
- (34) *Ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder kan vara generellt och påverka samtliga borgenärer, eller tillämpligt på endast vissa enskilda borgenärer eller kategorier av borgenärer. Medlemsstaterna bör under väldefinierade omständigheter kunna utesluta vissa fordringar eller kategorier av fordringar från avbrytandets tillämpningsområde, såsom fordringar med säkerhet i form av tillgångar som, om de avlägsnas, inte skulle äventyra rekonstruktionen av verksamheten, eller fordringar från borgenärer som skulle lida otillbörlig skada av ett avbrytande, såsom genom en okompenserad förlust eller säkerhetsavskrivning.*

(35) För att uppnå en lämplig balans mellan gäldenärens och borgenärernas rättigheter, bör ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder *gälla* för en period av *högst* fyra månader. Komplexa rekonstruktioner kan dock ta längre tid. Medlemsstaterna bör *kunna* föreskriva att förlängningar av *den inledande avbrytande*perioden i sådana fall ■ kan beviljas av den rättsliga eller administrativa myndigheten ■. Om en rättslig eller administrativ myndighet inte fattar ett beslut om förlängning av ett avbrytande innan det löper ut bör avbrytandet upphöra att ha verkan den dag då avbrytandeperioden löper ut. I rättssäkerhetens intresse bör avbrytandets totala varaktighet inte överstiga tolv månader. *Medlemsstaterna bör kunna föreskriva ett avbrytande på obestämd tid om gäldenären blir insolvent enligt nationell rätt. Medlemsstaterna bör kunna besluta huruvida ett kort tillfälligt avbrytande i väntan på en rättslig eller administrativ myndighets beslut om tillgången till ramen för förebyggande rekonstruktion omfattas av tidsfristerna i detta direktiv.*

- (36) För att säkerställa att borgenärer inte lider *onödig* skada *bör medlemsstaterna föreskriva att rättsliga eller administrativa myndigheter kan upphäva* ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder *om det inte längre tillgodoser målet att vara till stöd i förhandlingarna, till exempel om det blir uppenbart att den erforderliga majoriteten av borgenärer inte stödjer fortsatta förhandlingar. Om medlemsstaterna föreskriver en sådan möjlighet, bör avbrytandet också upphävas om* borgenärer otillbörligt skadas av det. *Medlemsstaterna bör tillåtas begränsa möjligheten att upphäva avbrytandet till situationer där borgenärer inte har haft möjlighet att höras innan avbrytandet trädde i kraft eller innan det förlängdes. Medlemsstaterna bör också tillåtas föreskriva en minimiperiod under vilken avbrytandet inte kan upphävas.* Vid fastställandet av om det föreligger otillbörlig skada för borgenärer bör rättsliga eller administrativa myndigheter *kunna* beakta om avbrytandet skulle bevara boets sammanlagda värde och om gäldenären handlar i ond tro eller i avsikt att orsaka skada eller generellt handlar mot borgenärsförsamlingens berättigade förväntningar.

- (37) *Detta direktiv omfattar inte bestämmelser om ersättning eller garantier för borgenärer vilkas säkerhet sannolikt kommer att minska i värde under avbrytandet.* En enskild borgenär eller en klass borgenärer skulle till exempel lida otillbörlig skada av avbrytandet om värdet av deras fordringar skulle försämrats avsevärt till följd av avbrytandet jämfört med om *inget* avbrytande *tillämpades*, eller om borgenären missgynnas mer än andra borgenärer med en jämförbar ställning. *Medlemsstaterna bör kunna föreskriva att avbrytandet får upphävas avseende en eller flera borgenärer, en eller flera klasser av borgenärer eller samtliga borgenärer om otillbörlig skada fastställs, avseende dessa borgenärer eller klasser av borgenärer. Medlemsstaterna bör kunna besluta vem som har rätt att begära att ett avbrytande upphävs.*

(38) *Ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder bör också medföra att en gäldenärs skyldighet att ansöka om ett insolvensförfarande som skulle kunna leda till likvidation av gäldenären, eller inledandet av ett sådant förfarande på en borgenärs begäran, skjuts upp. Sådana insolvensförfaranden bör, utöver de förfaranden som i lagstifningen är begränsade till sådana vars enda möjliga resultat är likvidation av gäldenären, även inbegripa sådana förfaranden som möjliggör en rekonstruktion av gäldenären. Ett uppskjutande av inledandet av ett insolvensförfarande på begäran av borgenärer bör tillämpas inte bara om medlemsstaterna föreskriver ett generellt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder som omfattar samtliga borgenärer, utan också om medlemsstaterna föreskriver en möjlighet till ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder som omfattar enbart ett begränsat antal borgenärer. Medlemsstaterna bör trots detta kunna föreskriva att insolvensförfaranden kan inledas på begäran av offentliga myndigheter som inte agerar i egenskap av borgenärer, utan i det allmänna intresset, som en allmän åklagare.*

(39) *Detta direktiv bör inte hindra gäldenärer från att inom ramen för den löpande affärsverksamheten betala fordringar från icke berörda borgenärer och fordringar från berörda borgenärer som uppstår under avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder. För att säkerställa att borgenärer med fordringar som uppstod före inledandet av ett förfarande för rekonstruktion eller ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder inte pressar gäldenären att betala dessa fordringar som annars skulle minskas genom genomförandet av rekonstruktionsplanen bör medlemsstaterna kunna föreskriva att skyldigheten för gäldenären tillfälligt upphävs avseende betalning av dessa fordringar.*

- (40) Om en gäldenär blir föremål för ett insolvensförfarande kan vissa leverantörer ha avtalsenliga rättigheter, föreskrivna genom så kallade *ipso facto*-klausuler, som ger dem rätt att avsluta leveransavtalet enbart på grund av insolvensen, ***även om gäldenären vederbörligen har fullgjort sina skyldigheter***. *Ipsa facto*-klausuler skulle även kunna utlösas när en gäldenär ansöker om förebyggande rekonstruktionsåtgärder. Om sådana klausuler åberopas när gäldenären endast förhandlar om en rekonstruktionsplan eller ansöker om ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder eller åberopas i samband med någon händelse med anknytning till avbrytandet, kan ett förtida avslutande av avtalet ha negativa verkningar på gäldenärens verksamhet och utsikterna att rädda verksamheten. Det är därför ***i dessa fall*** nödvändigt att föreskriva att borgenärer inte har rätt ■ att åberopa *ipso facto*-klausuler som hänvisar till förhandlingar om en rekonstruktionsplan eller ett avbrytande eller någon liknande händelse med anknytning till avbrytandet.

- (41) *Ett tidigt avslutande kan äventyra ett företags förmåga att fortsätta verksamheten under rekonstruktionsförhandlingarna, särskilt när det gäller kontrakt om leveranser för grundläggande behov, såsom gas-, el-, vatten-, telekommunikations- och betalkortstjänster. Medlemsstaterna bör föreskriva att borgenärer som omfattas av avbrytandet med enskilda verkställighetsåtgärder och vilkas fordringar uppstod före avbrytandet och inte har betalats av en gäldenär, inte har rätt att hålla inne en prestation eller avsluta, påskynda eller på annat sätt ändra väsentliga kontrakt med återstående skyldigheter under avbrytandeperioden, förutsatt att gäldenären uppfyller sina förpliktelser enligt sådana kontrakt som löper ut under avbrytandeperioden. Exempel på kontrakt med återstående skyldigheter är leasing- och licensavtal, långsiktiga leveransavtal och franchiseavtal.*
- (42) *I detta direktiv föreskrivs miniminormer för innehållet i en rekonstruktionsplan. Medlemsstaterna bör kunna kräva ytterligare förklaringar i rekonstruktionsplanen, exempelvis vad gäller kriterierna enligt vilka borgenärerna har grupperats, vilket kan vara relevant i fall då en skuld bara delvis täcks av säkerhet. Medlemsstaterna bör inte åläggas att kräva ett expertutlåtande avseende det värde på tillgångarna som behöver anges i planen.*

- (43) **Borgenärer** som berörs av en rekonstruktionsplan, **inklusive arbetstagare** och, om det medges enligt nationell rätt, aktieägare, bör ha rätt att rösta om antagandet av en rekonstruktionsplan. **Medlemsstaterna bör kunna föreskriva begränsade undantag från denna regel.** Parter som inte berörs av rekonstruktionsplanen bör inte ha rösträtt avseende planen och deras stöd bör inte heller krävas för godkännandet av planen. **Begreppet berörda parter bör omfatta enbart arbetstagare i deras roll som borgenärer. Om medlemsstaterna beslutar att utesluta arbetstagares fordringar från ramverket för förebyggande rekonstruktion bör arbetstagare därför inte anses vara berörda parter.** Röstningen om antagandet av en rekonstruktionsplan kan ha formen av ett formellt röstningsförfarande eller ett samråd och en överenskommelse med en erforderlig majoritet av de berörda parterna. Om röstningen har formen av en överenskommelse **med en erforderlig majoritet**, kan de berörda parter **som inte deltog i denna överenskommelse** emellertid **kunna** erbjudas möjlighet att ansluta sig till rekonstruktionsplanen.

- (44) För att säkerställa att rättigheter som i allt väsentligt är likartade behandlas lika och att rekonstruktionsplaner antas utan att otillbörligen skada berörda parter rättigheter, bör berörda parter behandlas i separata klasser som motsvarar kriterierna för klassbildning enligt nationell rätt. ***Klassbildning innebär gruppering av berörda parter i syfte att anta en plan på ett sätt som återspeglar deras rättigheter och fordringarnas och intressenas senioritet.*** Som ett minimum bör borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet alltid behandlas i separata klasser. ***Medlemsstaterna bör dock kunna kräva att fler än två klasser av borgenärer bildas, inbegripet olika klasser av borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet samt klasser av borgenärer med efterställda fordringar. Medlemsstaterna bör även kunna behandla andra typer av borgenärer som saknar tillräckligt enhetliga intressen, såsom skattemyndigheter eller socialförsäkringsmyndigheter, i separata klasser. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att föreskriva att fordringar med säkerhet kan delas in i fordringar med säkerhet och fordringar utan säkerhet grundat på säkerhetsvärdering. Det bör också vara möjligt för medlemsstaterna att fastställa särskilda regler som ger stöd för klassbildning i fall där icke-diversifierade eller på annat sätt särskilt utsatta borgenärer, såsom arbetstagare eller små leverantörer, skulle dra nytta av sådan klassbildning.***

- (45) *När det gäller gäldenärer som är mikroföretag eller små eller medelstora företag bör medlemsstaterna, på grund av dessa företags relativt enkla kapitalstruktur, kunna föreskriva att undantag kan göras från skyldigheten att behandla berörda parter i olika klasser. Om mikroföretag eller små eller medelstora företag har valt att skapa en enda röstningsklass och denna klass röstar mot planen bör det vara möjligt för gäldenärerna att lägga fram en annan plan, i linje med detta direktivs allmänna principer.*
- (46) *Medlemsstaterna bör under alla omständigheter säkerställa att frågor som är av särskild betydelse för klassbildning, såsom fordringar från anknutna parter, ges lämplig behandling i nationell rätt, och att deras nationella rätt innehåller regler som behandlar villkorade fordringar och bestridda fordringar. Medlemsstaterna bör tillåtas att **reglera hur bestridda fordringar ska hanteras med avseende på tilldelning av rösträtt**. Den rättsliga eller administrativa myndigheten bör pröva klassbildningen, **inbegripet valet av vilka borgenärer som berörs av planen**, när en rekonstruktionsplan lämnas in för fastställande. Medlemsstaterna bör dock kunna föreskriva att en sådan myndighet även kan pröva klassbildningen i ett tidigare skede om den som föreslår planen begär validering eller vägledning i förväg.*

- (47) Erforderliga majoriteter bör fastställas i nationell rätt för att säkerställa att en minoritet av berörda parter i varje klass inte kan hindra antagandet av rekonstruktionsplaner som inte otillbörligen försämrar deras rättigheter och intressen. Utan en majoritetsregel som binder borgenärer med säkerhet som inte samtycker skulle en tidig rekonstruktion i många fall inte vara möjlig, till exempel i fall där en finansiell rekonstruktion behövs men företaget annars är livskraftigt. För att säkerställa att parterna kan yttra sig om antagandet av rekonstruktionsplaner i proportion till de intressen de har i företaget, bör den erforderliga majoriteten baseras på beloppet av borgenärernas fordringar eller andelsinnehavarnas intressen i varje enskild klass. *Medlemsstaterna bör dessutom kunna kräva att majoritet uppnås bland antalet berörda parter i varje klass. Medlemsstaterna bör kunna fastställa regler i fråga om berörda parter med rätt att rösta som inte utövar sin rätt att rösta på ett korrekt sätt eller inte är företrädare, exempelvis regler som tillåter att dessa berörda parter beaktas med avseende på ett tröskelvärde för deltagande eller beräkningen av en majoritet. Medlemsstaterna bör även kunna föreskriva ett tröskelvärde för deltagande avseende omröstningen.*
- (48) Det är nödvändigt att en rättslig eller administrativ myndighet fastställer en rekonstruktionsplan, så att det säkerställs att försämringen av borgenärernas rättigheter eller andelsinnehavarnas intressen står i proportion till nyttan av rekonstruktionen och att de har tillgång till ett effektivt rättsmedel. Fastställande *är nödvändigt i synnerhet om det finns berörda parter som inte samtycker till planen, om rekonstruktionsplanen innehåller bestämmelser om ny finansiering eller om planen medför en förlust av mer än 25 % av arbetsstyrkan. Medlemsstaterna bör dock kunna föreskriva att en rättslig eller administrativ myndighets fastställande krävs även i andra fall. Ett fastställande av en plan som medför en förlust av mer än 25 % av arbetsstyrkan bör endast vara nödvändig om nationell rätt tillåter att ramverk för förebyggande rekonstruktion föreskriver åtgärder med direkt inverkan på anställningsavtal.*
- (49) *Medlemsstaterna bör säkerställa att en rättslig eller administrativ myndighet kan avslå en rekonstruktionsplan om det har fastställts att den försämrar rättigheterna för borgenärer eller andelsinnehavare som inte samtycker till planen antingen till en nivå som är lägre än vad de rimligen kunde förväntas få vid en likvidation av gäldenärens verksamhet, oberoende av om detta sker genom att gäldenärens verksamhet avvecklas eller säljs som en fortlevande verksamhet* ■ *beroende på varje gäldenärs särskilda omständigheter, eller till*

en nivå som är lägre än vad de rimligen kunde förvänta sig i händelse av det näst bästa alternativa scenariot om rekonstruktionsplanen inte fastställs. Om planen emellertid fastställs genom en mekanism för klassöverskridande ”cram-down” bör det hänvisas till den skyddsmekanism som används i ett sådant scenario. Om medlemsstaterna väljer att göra en värdering av gäldenären enligt fortlevnadsprincipen bör beräkningen av värdet enligt fortlevnadsprincipen ske med beaktande av värdet av gäldenärens verksamhet på längre sikt, och inte likvidationsvärdet. Värdet enligt fortlevnadsprincipen är som regel högre än likvidationsvärdet eftersom det är grundad på antagandet att företaget fortsätter sin verksamhet och sina avtal med minsta möjliga störningar, med finansiella borgenärers, aktieägares och kunders förtroende, fortsätter att generera intäkter och begränsar effekterna för arbetstagare.

- (50) *Även om prövningen huruvida testet om borgenärens bästa intresse uppfylls bör utföras av en rättslig eller administrativ myndighet endast om en invändning angående rekonstruktionsplanen lämnas in med detta som grund, i syfte att undvika att en värdering görs i varje ärende, bör medlemsstaterna kunna föreskriva att andra villkor för fastställande kan prövas ex officio. Medlemsstaterna bör kunna lägga till andra villkor som behöver vara uppfyllda för att en rekonstruktionsplan ska fastställas, såsom huruvida andelsinnehavare är tillräckligt skyddade. Rättsliga eller administrativa myndigheter bör kunna vägra att fastställa rekonstruktionsplaner som inte har rimliga utsikter att förhindra gäldenärens insolvens eller säkerställa verksamhetens livskraft. Medlemsstaterna bör dock inte åläggas att säkerställa att en sådan bedömning görs ex officio.*
- (51) *Ett av villkoren för fastställande av en rekonstruktionsplan bör vara att alla berörda parter underrättas om den. Medlemsstaterna bör kunna fastställa formen för underrättelsen, att identifiera tidpunkten för underrättelsen samt att fastställa bestämmelser om hur okända fordringar ska behandlas med avseende på underrättelse. De bör också kunna föreskriva att icke-berörda parter ska informeras om rekonstruktionsplanen.*

- (52) Ett framgångsrikt test om borgenärens bästa intresse bör anses innebära att ingen borgenär som inte samtycker till en rekonstruktionsplan får en sämre ställning enligt rekonstruktionsplanen än denne skulle ha haft **antingen** i händelse av likvidation, oberoende av om gäldenärens verksamhet avvecklas eller säljs som en fortlevande verksamhet, **eller i händelse av det näst bästa alternativa scenariot om rekonstruktionsplanen inte fastställdes. Medlemsstaterna bör kunna välja ett av dessa två tröskelvärden när de genomför testet om borgenärens bästa intresse i nationell rätt.** Testet bör tillämpas i varje fall där en plan behöver fastställas för att bli bindande för borgenärer som inte samtycker till planen eller, beroende på omständigheterna, klasser av **borgenärer** som inte samtycker till planen. **Till följd av testet om borgenärens bästa intresse, där borgenärer som är offentliga institutioner har en privilegierad status enligt nationell rätt, skulle medlemsstaterna kunna föreskriva att planen inte kan medföra en fullständig eller partiell annullering av dessa borgenärens fordringar.**

- (53) En rekonstruktionsplan bör visserligen alltid antas om den majoritet som krävs i varje berörd klass stöder planen, men en rekonstruktionsplan som inte stöds av den erforderliga majoriteten i varje berörd klass bör ändå kunna fastställas av en rättslig eller administrativ myndighet *på förslag av en gäldenär eller med gäldenärens samtycke. Om det gäller en juridisk person bör medlemsstaterna kunna besluta om huruvida gäldenären, när syftet är att anta eller fastställa en rekonstruktionsplan, ska förstås som den juridiska personens styrelse eller en viss majoritet av aktieägarna eller andelsinnehavarna. För att planen ska fastställas när det gäller en klassöverskridande "cram-down" bör den stödjas av en majoritet av de berörda parternas röstningsklasser. Minst en av dessa klasser bör vara en klass borgenärer med säkerhet eller ha en högre rangordning än klassen av vanliga borgenärer utan säkerhet.*
- (54) *Om en majoritet av röstningsklasserna inte stödjer rekonstruktionsplanen bör det ändå vara möjligt att fastställa planen om den stöds av minst en berörd klass eller en klass av borgenärer som påverkas negativt och som, vid en värdering av gäldenären enligt fortlevnadsprincipen, erhåller betalning eller behåller något intresse eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, rimligen kan antas erhålla betalning eller behålla något intresse om den normala rangordningen för prioritering av fordringar i en likvidation tillämpas enligt nationell rätt. I ett sådant fall bör medlemsstaterna kunna öka det antal klasser som krävs för att godkänna planen, utan att nödvändigtvis kräva att alla dessa klasser, vid en värdering av gäldenären enligt fortlevnadsprincipen, ska erhålla betalning eller behålla något intresse enligt nationell rätt. Medlemsstaterna bör emellertid inte kräva samtliga klassers samtycke. I enlighet med detta bör, om det bara finns två klasser av borgenärer, samtycke från minst en klass anses vara tillräckligt om övriga villkor för tillämpningen av en klassöverskridande "cram-down" är uppfyllda. Att borgenärer påverkas negativt bör anses innebära att det har skett en minskning av värdet på deras fordringar.*

(55) *När det gäller en klassöverskridande "cram-down" bör medlemsstaterna säkerställa att klasser av berörda borgenärer som inte samtycker inte otillbörligt skadas enligt den föreslagna planen, och medlemsstaterna bör tillhandahålla tillräckligt skydd för dessa klasser som inte samtycker. Medlemsstaterna bör kunna skydda en klass berörda borgenärer som inte samtycker genom att säkerställa att de behandlas minst lika gynnsamt som andra klasser med samma rangordning och mer gynnsamt än klasser med lägre rangordning. Alternativt skulle medlemsstaterna kunna skydda en klass berörda borgenärer som inte samtycker genom att säkerställa att sådan klass som inte samtycker får full betalning om en klass borgenärer med lägre rangordning får utdelning eller behåller något intresse enligt rekonstruktionsplanen (nedan kallad *regeln om absolut prioritet*). Medlemsstaterna bör ha ett bedömningsutrymme vid genomförandet av konceptet full betalning, inbegripet i förhållande till tidpunkten för betalningen, så länge kapitalbeloppets del av fordran och – när det gäller borgenärer med säkerhet – säkerhetens värde, är skyddade. Medlemsstaterna bör också kunna besluta genom vilka likvärdiga metoder den ursprungliga fordran skulle kunna tillgodoses fullt ut.*

- (56) *Medlemsstaterna bör kunna avvika från regeln om absolut prioritet, exempelvis om det anses rättvist att andelsinnehavare behåller vissa intressen inom ramen för planen trots att en klass med högre rangordning tvingas godta en minskning av sina fordringar, eller att väsentliga leverantörer som omfattas av bestämmelsen om avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder betalas före en borgenärsklass med högre rangordning. Medlemsstaterna bör kunna välja vilken av de ovannämnda skyddsmekanismerna de inrättar.*

- (57) Samtidigt som aktieägares eller andra andelsinnehavares berättigade intressen bör skyddas, bör medlemsstaterna säkerställa att *de inte på ett otillbörligt sätt kan hindra* antagandet av rekonstruktionsplaner som skulle kunna återställa gäldenärens livskraft. *Medlemsstaterna bör kunna använda sig av olika metoder för att uppnå detta mål, till exempel att inte ge andelsinnehavare rätt att rösta om en rekonstruktionsplan och att inte låta* antagandet av en rekonstruktionsplan ■ villkoras av en överenskommelse bland andelsinnehavare som vid en värdering av företaget inte skulle få någon betalning eller annan ersättning om den normala rangordningen för prioritering av fordringar i en likvidation tillämpades. ■ Om andelsinnehavare har rätt att rösta om en rekonstruktionsplan, bör en rättslig eller administrativ myndighet emellertid kunna fastställa planen genom att tillämpa reglerna om klassöverskridande ”cram-down” även om en eller flera klasser av andelsinnehavare inte samtycker till den. *Medlemsstater som utesluter andelsinnehavare från röstning bör inte åläggas att tillämpa regeln om absolut prioritet i förhållandet mellan borgenärer och andelsinnehavare. Ett annat möjligt sätt att säkerställa att andelsinnehavare inte på ett otillbörligt sätt hindrar antagandet av rekonstruktionsplaner skulle vara att säkerställa att rekonstruktionsåtgärder som direkt påverkar andelsinnehavares rättigheter och som måste godkännas av en bolagsstämma enligt bolagsrätten inte omfattas av orimligt höga majoritetskrav och att andelsinnehavare inte har någon behörighet i fråga om rekonstruktionsåtgärder som inte direkt påverkar deras rättigheter.*
- (58) Flera klasser av andelsinnehavare kan behövas om det finns olika klasser av andelsinnehavare med olika rättigheter. Andelsinnehavare i mikroföretag eller små och medelstora företag som inte är rena investerare utan ägare till *företaget* och bidrar till *företaget* på andra sätt såsom med ledningskompetens kanske saknar incitament att rekonstruera under sådana förhållanden. Därför bör klassöverskridande ”cram-down” vara frivilligt för *gäldenärer som är mikroföretag eller små och medelstora företag.*
- (59) *Rekonstruktionsplanen bör, med avseende på dess genomförande, göra det möjligt för andelsinnehavare i mikroföretag eller små och medelstora företag att tillhandahålla icke-monetärt rekonstruktionsstöd genom att de utnyttjar till exempel sin erfarenhet, sitt anseende eller sina affärskontakter.*

- (60) Arbetstagare bör åtnjuta fullständigt arbetsrättsligt skydd under förfarandena för förebyggande rekonstruktion. I synnerhet bör detta direktiv inte påverka arbetstagares rättigheter som garanteras av rådets direktiv 98/59/EG¹⁶ och 2001/23/EG¹⁷, samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG¹⁸, 2008/94/EG¹⁹ och 2009/38/EG²⁰. De skyldigheter i fråga om information till och samråd med arbetstagare enligt nationell rätt som införlivar de ovannämnda direktiven behålls helt oförändrade. Detta innefattar skyldigheter att informera och samråda med arbetstagarrepresentanter om beslutet att använda ett ramverk för förebyggande rekonstruktion i enlighet med direktiv 2002/14/EG.

¹⁶ Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar (EGT L 225, 12.8.1998, s. 16).

¹⁷ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 22.3.2001, s. 16).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (EGT L 80, 23.3.2002, s. 29).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283, 28.10.2008, s. 36).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG av den 6 maj 2009 om inrättande av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare (EUT L 122, 16.5.2009, s. 28).

- (61) *Arbetstagare och deras representanter bör få information om den föreslagna rekonstruktionsplanen i den utsträckning detta föreskrivs i unionsrätten så att de kan göra en grundlig bedömning av de olika scenarierna. Arbetstagare och deras representanter bör dessutom involveras i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla kraven på samråd i unionsrätten.* Med hänsyn till behovet att säkerställa en lämplig skyddsnivå för arbetstagare bör medlemsstaterna *vara skyldiga att* utesluta arbetstagares utestående fordringar ■ från eventuella avbrytande av verkställighet oberoende av om dessa fordringar uppkommer innan eller efter det att avbrytandet beviljas. Ett avbrytande av verkställigheten av arbetstagares utestående fordringar bör vara tillåtet endast för de belopp och den period avseende vilka betalningen av sådana fordringar effektivt garanteras *på en liknande nivå* på andra sätt enligt nationell rätt ■ . Om det i nationell rätt föreskrivs begränsningar av garantiinstitutioners ansvar, antingen vad avser garantins längd eller det belopp som betalas ut till arbetstagare, bör arbetstagare kunna få sina fordringar gentemot arbetsgivaren verkställda även under tiden för avbrytandet av verkställighet. *Alternativt bör medlemsstaterna kunna undanta arbetstagares fordringar från tillämpningsområdet för ramarna för förebyggande rekonstruktion och föreskriva skydd för dem enligt nationell rätt.*

- (62) Om en rekonstruktionsplan medför en överlåtelse av en del av ett företag eller en verksamhet bör arbetstagares rättigheter som grundar sig på anställningsavtal eller anställningsförhållanden, särskilt rätten till lön, skyddas i enlighet med artiklarna 3 och 4 i direktiv 2001/23/EG, utan att det påverkar de särskilda regler som är tillämpliga i fall av insolvensförfaranden enligt artikel 5 i det direktivet och särskilt de möjligheter som föreskrivs i artikel 5.2 i det direktivet. **Det här direktivet bör** inte påverka rätten till information och samråd, vilka garanteras enligt direktiv 2002/14/EG, inklusive om beslut som kan medföra väsentliga förändringar i arbetsorganisationen eller anställningsavtalen i syfte att nå en överenskommelse om sådana beslut. **Dessutom** bör, enligt det här direktivet, arbetstagare ha rätt att rösta om planen **om deras fordringar** påverkas av rekonstruktionsplanen. I fråga om röstning om rekonstruktionsplanen bör medlemsstaterna kunna besluta att placera arbetstagare i en separat klass från övriga borgenärer.

(63) *Rättsliga eller administrativa myndigheter bör besluta om en värdering av verksamheten antingen vid likvidation eller i det näst bästa alternativa scenariot, om rekonstruktionsplanen inte fastställdes, om en berörd part som inte samtycker invänder mot rekonstruktionsplanen. Detta bör inte hindra att medlemsstaterna gör värderingar i ett annat sammanhang enligt nationell rätt. Ett sådant beslut bör emellertid också kunna bestå av ett godkännande av en sakkunnigvärdering eller en värdering som lagts fram av gäldenären eller någon annan part i ett tidigare skede av processen. Om beslut fattas om att göra en värdering bör medlemsstaterna kunna föreskriva särskilda regler, separat från den allmänna civilprocessrätten, för en värdering i rekonstruktionsärenden, i syfte att säkerställa att den utförs skyndsamt. Ingenting i detta direktiv bör påverka reglerna om bevisbörda i nationell rätt i händelse av en värdering.*

- (64) *En rekonstruktionsplans bindande verkan bör vara begränsad till de berörda parter som medverkade i antagandet av planen. Medlemsstaterna bör kunna fastställa vad medverkan innebär för en borgenär, inbegripet i händelse av okända borgenärer eller borgenärer med framtida fordringar. Till exempel bör medlemsstaterna kunna besluta hur man ska hantera borgenärer som har mottagit anmälan på ett korrekt sätt men som inte deltog i förfarandena.*
- (65) Berörda parter med berättigat intresse bör kunna överklaga ett beslut att fastställa en rekonstruktionsplan *utfärdat av en administrativ myndighet. Medlemsstaterna bör också kunna införa möjligheten att välja att överklaga ett beslut att fastställa en rekonstruktionsplan utfärdat av en rättslig myndighet.* För att säkerställa att planen är ändamålsenlig samt för att minska osäkerhet och undvika oberättigade förseningar bör överklaganden *som regel* dock inte ha suspensiv verkan och därför inte hindra genomförandet av en rekonstruktionsplan. *Medlemsstaterna bör kunna fastställa och begränsa grunderna för överklagande. Om beslutet att fastställa planen överklagas bör medlemsstaterna kunna tillåta att den rättsliga myndigheten utfärdar ett preliminärt eller summariskt beslut som skyddar verkställigheten och genomförandet av planen från konsekvenserna av att det pågående överklagandet bifalls . Om ett överklagande bifalls bör rättsliga eller administrativa myndigheter kunna överväga en ändring av planen som ett alternativ till att undanröja planen, om medlemsstaterna föreskriver en sådan möjlighet, och även en bekräftelse av planen utan ändringar. Det bör vara möjligt för parterna att föreslå ändringarna av planen eller rösta om dem, på eget initiativ eller på den rättsliga myndighetens begäran. Medlemsstaterna skulle också kunna föreskriva ersättning för ekonomiska förluster till den part vars överklagande bifölls. Det bör vara möjligt att genom nationell rätt hantera ett potentiellt nytt avbrytande eller en förlängning av avbrytandet för det fall att den rättsliga myndigheten beslutar att överklagandet har suspensiv verkan.*
- (66) En rekonstruktionsplans framgång beror på om ■ *finansiellt stöd beviljas gäldenären* för att stödja, för det första, företagets verksamhet under rekonstruktionsförhandlingarna och, för det andra, genomförandet av rekonstruktionsplanen efter det att den har fastställts. *Finansiellt stöd bör förstås i vid bemärkelse, inbegripet såsom tillhandahållande av pengar eller tredjepartsgarantier och leverans av varulager, inventering, råvaror samt gas, vatten eller el, exempelvis genom att bevilja gäldenären en längre*

återbetalningsperiod. Tillfällig finansiering och ny finansiering bör därför undantas från talan om återvinning som syftar till att förklara sådan finansiering ogiltig, eller möjlig att förklara ogiltig, eller icke verkställbar som en handling som *är* till skada för borgenärskollektivet i samband med senare insolvensförfaranden.

- (67) Nationell insolvenslagstiftning om återvinningstalan *avseende tillfällig och ny finansiering* eller som föreskriver att nya långivare kan ådra sig civilrättsliga, administrativa eller straffrättsliga påföljder för kreditgivning till låntagare i ekonomiska svårigheter *skulle kunna äventyra* tillgången till finansiering som är nödvändig för att nå framgång med förhandlingar om och genomförande av en rekonstruktionsplan. Detta *direktiv bör inte påverka andra grunder för att förklara ny eller tillfällig finansiering ogiltig eller möjlig att förklara ogiltig, eller icke verkställbar, eller för att aktivera civilrättsligt, administrativt eller straffrättsligt ansvar för dem som tillhandahåller sådan finansiering såsom föreskrivs i nationell rätt. Sådana andra grunder skulle bland andra kunna innefatta bedrägeri, ond tro, en viss typ av förhållande mellan parterna som skulle kunna anses som en intressekonflikt, såsom i fallet med transaktioner mellan närstående parter eller mellan aktieägarna och företaget eller transaktioner där en part erhållit värde eller säkerhet som parten vid transaktionstillfället eller på grund av transaktionssättet inte hade rätt till.*

(68) När tillfällig finansiering beviljas vet inte parterna om rekonstruktionsplanen slutligen kommer att fastställas eller inte. **Medlemsstaterna bör därför inte åläggas att begränsa skyddet för tillfällig finansiering till fall där planen antagits av borgenärer eller fastställts av en rättslig eller administrativ myndighet** . För att undvika potentiellt missbruk bör endast sådan finansiering skyddas som är rimligen och omedelbart nödvändig för att gäldenärens verksamhet ska kunna fortsätta att drivas eller överleva, eller för att bevara eller öka värdet på verksamheten i avvaktan på fastställandet av en rekonstruktionsplan. **Detta direktiv bör vidare inte hindra medlemsstaterna från att införa en mekanism för förhandskontroll av tillfällig finansiering. Medlemsstaterna bör kunna begränsa skyddet för ny finansiering till de fall där planen har fastställts av en rättslig eller administrativ myndighet och skyddet för tillfällig finansiering till fall där den förhandskontrolleras. En mekanism för förhandskontroll av tillfällig finansiering eller andra transaktioner skulle kunna tillämpas av en förvaltare på området rekonstruktion, av en borgenärskommitté eller av en rättslig eller administrativ myndighet.** Skydd mot talan om återvinning och skydd mot personlig ansvarighet är minimigarantier som bör tillerkännas tillfällig finansiering och ny finansiering. Att uppmuntra nya långgivare att ta den ökade risk det innebär att investera i en livskraftig gäldenär i ekonomiska svårigheter kan dock kräva ytterligare incitament, såsom till exempel att ge sådan finansiering prioritet åtminstone över fordringar utan säkerhet i ett senare insolvensförfarande.

- (69) I syfte att främja en kultur där förebyggande rekonstruktion används i ett tidigt skede är det önskvärt att transaktioner som *är rimligen och omedelbart nödvändiga för förhandlingen* eller genomförandet av en rekonstruktionsplan också ges skydd mot återvinningstalan i senare insolvensförfaranden. *Rättsliga eller administrativa myndigheter bör, när de prövar om kostnader och avgifter är rimliga och omedelbart nödvändiga, exempelvis kunna beakta prognoser och uppskattningar som lämnats till berörda parter, en borgenärskommitté, en förvaltare på området rekonstruktion eller den rättsliga eller administrativa myndigheten. I detta syfte bör medlemsstaterna även kunna kräva att gäldenärer tillhandahåller och uppdaterar relevanta uppskattningar.* Sådant skydd bör öka säkerheten avseende transaktioner med företag beträffande vilka det är känt att de befinner sig i ekonomiska svårigheter och undanröja rädslan hos borgenärer och investerare för att alla sådana transaktioner skulle kunna förklaras ogiltiga om rekonstruktionen misslyckas. *Medlemsstaterna bör kunna föreskriva en tidpunkt innan förfarandet för förebyggande rekonstruktion inleds och innan avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder beviljas, från och med vilken avgifter och kostnader för förhandling om och antagande, fastställande av eller anlitanande av professionell rådgivning för rekonstruktionsplanen börjar omfattas av skyddet mot återvinningstalan. I händelse av andra betalningar och utbetalningar och skydd av betalning av löner till arbetstagare kan en sådan startpunkt också vara när ett avbrytande beviljas eller ett förfarande för förebyggande rekonstruktion inleds.*

(70) För att ytterligare främja förebyggande rekonstruktion är det viktigt att säkerställa att företagsledare inte avskräcks från att göra rimliga affärsmässiga bedömningar eller ta rimliga affärsmässiga risker, särskilt om det skulle öka chanserna för att rekonstruera potentiellt livskraftiga företag. Om företaget har ekonomiska svårigheter, bör företagsledare vidta åtgärder **för att minimera förlusterna och undvika insolvens**, som att anlita professionell rådgivning, inbegripet om rekonstruktion och insolvens, exempelvis genom att i tillämpliga fall använda verktyg för tidig varning, skydda företagets tillgångar i syfte att maximera värdet och undvika förlust av centrala tillgångar, se över verksamhetens struktur och funktion för att undersöka livskraften och minska utgifterna, avstå från att utsätta företaget för typer av transaktioner som kan bli föremål för återvinning om det inte är affärsmässigt berättigat, fortsätta att handla under omständigheter där det är lämpligt i syfte att maximera företagets värde enligt fortlevnadsprincipen samt förhandla med borgenärer och inleda förebyggande rekonstruktionsförfaranden.

- (71) Om gäldenären är nära insolvens är det också viktigt att skydda borgenärernas berättigade intressen från ledningsbeslut som kan inverka på sammansättningen av gäldenärens bo, särskilt om sådana beslut skulle kunna leda till ytterligare värdeminskningar av den del av boet som är tillgänglig för rekonstruktion eller utdelning till borgenärer. Det är därför nödvändigt att säkerställa att företagsledare under sådana omständigheter undviker varje uppsåtligt eller grovt oaktsamt handlande som leder till personlig vinning på bekostnad av intressenter och att de undviker att godkänna transaktioner till ett värde under marknadsvärdet eller att vidta åtgärder som leder till att en eller flera intressenter otillbörligt prioriteras. *Medlemsstaterna bör kunna genomföra motsvarande bestämmelser i detta direktiv genom att säkerställa att rättsliga eller administrativa myndigheter, när de bedömer huruvida en företagsledare ska hållas ansvarig för åsidosättande av omsorgsplikten, beaktar regler om företagsledares skyldigheter i detta direktiv. Detta direktiv syftar inte till att skapa en hierarki bland de olika parter vars intressen måste ges vederbörlig hänsyn. Medlemsstaterna bör dock kunna besluta om en sådan hierarki. Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas nationella regler om beslutsprocesserna i företag.*

(72) ***Entreprenörer som utövar en näringsverksamhet, en affärsverksamhet eller ett hantverk eller som är verksam i ett yrke som egenföretagare kan riskera att bli insolventa.***

Skillnaderna mellan medlemsstaterna i fråga om möjligheter till en nystart skulle kunna uppmuntra överskuldssatta eller insolventa entreprenörer att flytta till en annan medlemsstat än den där de är etablerade i syfte att få kortare skuldavskrivningsperioder eller mer attraktiva villkor för skuldavskrivning, vilket leder till rättslig osäkerhet och kostnader för borgenärerna när de ska driva in sina fordringar. Vidare är effekterna av ***insolvens***, särskilt det sociala stigmat, de rättsliga följderna, såsom att entreprenörer utesluts från att starta och driva företagsverksamhet, och den fortlöpande oförmågan att betala av sina skulder, faktorer som i hög grad avskräcker entreprenörer från att starta en verksamhet eller söka en andra chans, trots att det finns belägg för att entreprenörer som har ***blivit insolventa*** har större förutsättningar att bli framgångsrika nästa gång.

- (73) Det bör därför vidtas åtgärder för att minska de negativa effekterna av överskuldsättning *eller insolvens* för entreprenörer, särskilt genom att tillåta en fullständig *skuldavskrivning* efter en viss tid och genom att begränsa varaktigheten av näringsförbud som åläggs i samband med en gäldenärs överskuldsättning *eller insolvens*. *Begreppet insolvens bör definieras i nationell rätt och skulle kunna ha formen av överskuldsättning. Begreppet entreprenör i den mening som avses i detta direktiv bör inte ha någon bäring på chefers eller företagsledares ställning, vilket bör behandlas i enlighet med nationell rätt. Medlemsstaterna bör kunna besluta hur tillgång till skuldavskrivning ska erhållas, inklusive möjligheten att kräva att gäldenären begär skuldavskrivning.*

- (74) *Medlemsstaterna bör kunna föreskriva en möjlighet att anpassa insolventa entreprenörers återbetalningsskyldigheter om deras ekonomiska situation förändras avsevärt, oavsett om den förbättras eller försämras. Detta direktiv bör inte kräva att en betalningsplan stöds av en majoritet av borgenärerna. Medlemsstaterna bör kunna föreskriva att entreprenörer inte är förhindrade att starta en ny verksamhet inom samma område eller ett annat område under genomförandet av betalningsplanen.*
- (75) *Skuldavskrivning bör vara tillgänglig i förfaranden som omfattar en betalningsplan, en realisering av tillgångar eller en kombination av dessa. Vid genomförandet av dessa regler bör medlemsstaterna kunna välja fritt bland dessa alternativ. Om mer än ett förfarande som leder till skuldavskrivning är tillgängligt enligt nationell rätt bör medlemsstaterna säkerställa att åtminstone ett av dessa förfaranden ger insolventa entreprenörer möjlighet till fullständig skuldavskrivning inom en period på högst tre år. Vid förfaranden som består av en kombination av en realisering av tillgångar och en betalningsplan bör avskrivningsperioden börja löpa senast den dag då betalningsplanen fastställs av en domstol eller börjar genomföras, till exempel från och med den första avbetalningen enligt planen, men den kan också börja löpa tidigare, till exempel när ett beslut om att inleda förfarandet fattas.*

- (76) *Vid förfaranden som inte omfattar en betalningsplan bör avskrivningsperioden inledas senast vid den tidpunkt då en rättslig eller administrativ myndighet beslutar att inleda förfarandet eller då insolvensboet upprättas. För beräkningen av avskrivningsperioden i enlighet med detta direktiv kan medlemsstaterna föreskriva att begreppet "inledande av förfarande" inte omfattar preliminära åtgärder, såsom säkerhetsåtgärder eller utnämning av en preliminär insolvensförvaltare, om inte sådana åtgärder möjliggör realisering av tillgångar, däribland avyttring och fördelning av tillgångar till borgenärer. Upprättandet av insolvensboet bör inte nödvändigtvis förutsätta ett formellt beslut eller ett formellt fastställande från en rättslig eller administrativ myndighet, om ett sådant beslut inte krävs i enlighet med nationell rätt, och skulle kunna bestå i inlämning av förteckningen över tillgångar och skulder.*

- (77) *Om det förfarande som leder till en skuldavskrivning innebär en realisering av en entreprenörs tillgångar bör inget hindra medlemsstaterna från att föreskriva att begäran om skuldavskrivning ska behandlas separat från realiseringen av tillgångar, förutsatt att en sådan begäran utgör en integrerad del av det förfarande som leder till avskrivning enligt detta direktiv. Medlemsstaterna bör kunna besluta om reglerna om bevisbördan för att skuldavskrivningen ska fungera, vilket innebär att entreprenörer bör kunna åläggas en rättslig skyldighet att bevisa att deras skyldigheter efterlevs.*
- (78) En fullständig *skuldavskrivning* eller näringsförbud som löper ut efter en ■ period *på högst tre år är inte lämpligt* under alla omständigheter, *och det kan därför vara nödvändigt att införa avvikelser från denna regel om de är vederbörligen motiverade av skäl som fastställts i nationell rätt. Sådana avvikelser bör till exempel införas om gäldenären är ohederlig eller har handlat i ond tro. Om entreprenörer inte antas vara hederliga och handla i god tro enligt nationell rätt bör bevisbördan för att de är hederliga och handlar i god tro inte göra det onödigt svårt eller betungande för dem att bli föremål för förfarandet.*

(79) När de rättsliga eller administrativa myndigheterna fastställer huruvida en entreprenör har varit ohederlig kan de beakta omständigheter såsom skuldens art och omfattning, vid vilken tidpunkt skulden uppstod, vilka ansträngningar entreprenören har gjort för att betala skulden och uppfylla rättsliga skyldigheter, inbegripet offentliga tillståndskrav och kravet på korrekt bokföring, handlingar från entreprenörens sida i syfte att hindra åtgärder från borgenärens sida, *uppfyllande av skyldigheter när det råder sannolikhet för insolvens* som åligger entreprenörer *som är företagsledare samt efterlevnad av konkurrens- och arbetsrätt på unionsnivå och nationell nivå. Det bör också vara möjligt att inrätta avvikelser om entreprenören inte har uppfyllt vissa rättsliga skyldigheter, inbegripet skyldigheter att maximera utdelningen till borgenärer som skulle kunna utgöras av en allmän skyldighet att generera intäkter eller tillgångar. Det bör vidare vara möjligt att införa specifika avvikelser om det behövs för att garantera jämvikten mellan gäldenärens rättigheter och en eller flera borgenärens rättigheter, till exempel om en borgenär är en fysisk person som behöver mer skydd än gäldenären.*

- (80) *En avvikelse kan också vara motiverad när kostnaderna för det förfarande som leder till skuldavskrivning, inklusive avgifterna till rättsliga och administrativa myndigheter och arvoden till förvaltare, inte täcks. Medlemsstaterna bör kunna föreskriva att fördelarna med en fullständig avskrivning kan upphävas, om till exempel gäldenärens ekonomiska situation förbättras avsevärt på grund av en oväntad händelse eller till följd av en lotterivinst, ett arv eller en gåva. Inget bör hindra medlemsstaterna från att föreskriva ytterligare avvikelser under väldefinierade omständigheter och när det är vederbörligen motiverat.*
- (81) *Om det enligt nationell rätt finns ett vederbörligen motiverat skäl kan det vara lämpligt att begränsa möjligheten till skuldavskrivning för vissa skuldkategorier. Det bör endast vara möjligt för medlemsstaterna att undanta skulder med säkerhet från skulder som kan avskrivas upp till säkerhetens värde enligt nationell rätt, medan resten av skulden bör behandlas som skuld utan säkerhet. Medlemsstaterna bör kunna utesluta ytterligare skuldkategorier när det är vederbörligen motiverat.*
- (82) *Medlemsstaterna bör kunna föreskriva att rättsliga eller administrativa myndigheter antingen på eget initiativ eller på begäran av en person med ett legitimt intresse kan kontrollera att entreprenörerna uppfyller villkoren för att erhålla fullständig skuldavskrivning.*

(83) *Om en entreprenörs tillstånd eller licens att fortsätta ett visst hantverk, en viss affärsverksamhet eller näringsverksamhet eller ett visst yrke har nekats eller återkallats till följd av ett näringsförbud, bör detta direktiv inte hindra medlemsstaterna från att kräva att entreprenören lämnar in en ansökan om ett nytt sådant tillstånd eller en ny sådan licens efter det att näringsförbudet har upphört att gälla. Om en myndighet i en medlemsstat antar ett beslut om en verksamhet som står under särskild övervakning bör det vara möjligt att, även efter det att näringsförbudsperioden har löpt ut, även ta hänsyn till att den insolventa entreprenören har erhållit en skuldavskrivning i enlighet med detta direktiv.*

(84) *Personliga skulder och företagsskulder som inte kan skiljas åt på ett rimligt sätt, till exempel om en tillgång används såväl inom ramen för entreprenörens yrkesverksamhet som utanför den, bör behandlas i ett och samma förfarande. Om medlemsstaterna föreskriver att sådana skulder är föremål för olika insolvensförfaranden behövs en samordning mellan dessa förfaranden. Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas möjlighet att välja att behandla en entreprenörs samtliga skulder i ett och samma förfarande. Inget bör hindra medlemsstater där entreprenörer tillåts fortsätta sin verksamhet för egen räkning under ett insolvensförfarande från att föreskriva att sådana entreprenörer kan bli föremål för ett nytt insolvensförfarande om deras fortsatta verksamhet blir insolvent.*

- (85) Det är nödvändigt att bevara och öka insynen och förutsebarheten i förfarandena när det gäller att ge resultat som gynnar företagens fortlevnad och entreprenörers möjlighet till en andra chans, eller som tillåter en effektiv avveckling av icke livskraftiga företag. Det är också nödvändigt att förkorta de överdrivet långa insolvensförfarandena i många medlemsstater, vilka leder till rättsosäkerhet för borgenärer och investerare och låga återvinningsgrader. Med tanke på de förstärkta mekanismer för samarbete mellan domstolar och förvaltare i gränsöverskridande ärenden som inrättats genom förordning (EU) 2015/848, bör professionalismen hos alla involverade aktörer bringas till jämförbara höga nivåer i hela unionen. För att uppnå dessa mål bör medlemsstaterna säkerställa att anställda vid de rättsliga och administrativa myndigheterna som handlägger förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning får *lämplig utbildning och har den sakkunskap som krävs för att de ska kunna fullgöra sitt ansvar. Sådan utbildning och sakkunskap kan även förvärvas under utövandet av uppdraget som ledamot vid en rättslig eller administrativ myndighet eller, före utnämningen till ett sådant uppdrag, under utövandet av andra relevanta uppdrag.*

(86) Sådan utbildning och sakkunskap bör göra det möjligt att fatta beslut med potentiellt betydande ekonomisk och social inverkan på ett effektivt sätt och bör inte leda till att anställda vid en rättslig myndighet uteslutande måste hantera frågor om rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning. ***Medlemsstaterna bör säkerställa att förfarandena rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning kan genomföras effektivt och snabbt.*** ■ Effektiva sätt att uppnå rättssäkra och ändamålsenliga förfaranden skulle kunna vara att inrätta specialdomstolar eller specialavdelningar eller att utnämna specialiserade domare i enlighet med nationell rätt liksom att koncentrera behörigheten till ett begränsat antal rättsliga eller administrativa myndigheter. ***Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att kräva att förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning ska prioriteras framför andra förfaranden.***

- (87) Medlemsstaterna bör också säkerställa att förvaltare på området för rekonstruktion, insolvens och *skuldavskrivning* som utses av rättsliga och administrativa myndigheter (nedan kallade *förvaltare*) får *lämplig* utbildning, att de utses på ett öppet sätt med beaktande av behovet att säkerställa effektiva förfaranden, att de står under lämplig tillsyn när de utför sina uppgifter, och att de utför sina uppgifter med integritet. ***Det är viktigt att säkerställa att förvaltare följer normer för sådana uppgifter, såsom att teckna yrkesansvarsförsäkring. Lämplig utbildning, kvalifikationer och sakkunskaper för förvaltare skulle också kunna förvärvas genom utövande av det relevanta yrket. Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att själva tillhandahålla den nödvändiga utbildningen, utan denna skulle kunna tillhandahållas av till exempel yrkesorganisationer eller andra organ. Insolvensförvaltare enligt definitionen i förordning (EU) 2015/848 bör omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.***

(88) *Detta direktiv bär inte förhindra medlemsstaterna att föreskriva att förvaltare väljs av en gäldenär, av borgenärer eller av en borgenärskommitté från en förteckning eller en pool som på förhand har godkänts av en rättslig eller administrativ myndighet. Vid val av förvaltare bör gäldenären, borgenärerna eller borgenärskommittén ges utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller förvaltarens sakkunskap och erfarenhet i allmänhet och kraven i ett visst ärende. Gäldenärer som är fysiska personer bör undantas helt från en sådan plikt. I ärenden med gränsöverskridande inslag bör det vid utnämningen av förvaltaren bland annat tas hänsyn till förvaltarens förmåga att efterleva skyldigheterna, enligt förordning (EU) 2015/848, att kommunicera och samarbeta med insolvensförvaltare och utländska rättsliga eller administrativa myndigheter i andra medlemsstater, samt till deras personalresurser och administrativa resurser för att handlägga potentiellt omfattande ärenden. Inget bör hindra medlemsstaterna från att föreskriva att en förvaltare ska väljas genom andra metoder, såsom slumpvist urval med hjälp av en programvara, förutsatt att det säkerställs att vid användandet av de metoderna vederbörlig hänsyn tas till förvaltarens erfarenhet och sakkunskap. Medlemsstaterna bör kunna besluta om hur man invänder mot valet eller utseendet av en förvaltare eller hur man begär att förvaltaren byts ut, till exempel genom en borgenärskommitté.*

(89) *Förvaltare bör omfattas av tillsyns- och regleringsmekanismer som bör innefatta ändamålsenliga åtgärder för ansvarsskyldighet för förvaltare som har brutit vid fullgörandet av sina uppgifter, exempelvis att en förvaltares arvode sänks, att förvaltaren utestängs från förteckningen eller poolen med förvaltare som kan utnämnas vid insolvensärenden, samt i tillämpliga fall disciplinära eller administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder. Sådana tillsyns- och regleringsmekanismer bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser i nationell rätt om civilrättsligt skadeståndsansvar vid brott mot avtalsförpliktelser eller utomobligatoriska förpliktelser. Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att inrätta särskilda myndigheter eller organ. Medlemsstaterna bör säkerställa att information om de administrativa myndigheter som utövar tillsyn över förvaltare är allmänt tillgänglig. En hänvisning till exempelvis den rättsliga eller administrativa myndigheten bör i sig vara tillräcklig som information. Det bör i princip vara möjligt att uppnå sådana standarder utan att det är nödvändigt att skapa nya yrken eller kvalifikationer i nationell rätt. Medlemsstater bör kunna tillämpa bestämmelserna om utbildning och tillsyn över förvaltare även på andra förvaltare som inte omfattas av detta direktiv. Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att föreskriva att tvister om förvaltares ersättning ska prioriteras framför andra förfaranden.*

- (90) För att ytterligare förkorta förfarandena, **underlätta** för borgenärer att delta i **förfaranden rörande** rekonstruktion, insolvens och **skuldavskrivning** och säkerställa likartade förhållanden för borgenärer oberoende av var i unionen de befinner sig, bör medlemsstaterna inrätta **bestämmelser som ger gäldenärer, borgenärer, förvaltare och rättsliga och administrativa myndigheter möjlighet att använda** medel för **elektronisk kommunikation** ■ . Därför bör vissa steg i förfarandet kunna utföras med elektronisk kommunikation, såsom borgenärens **anmälan av fordringar, underrättelser till borgenärer** och ingivande **av invändningar och** överklaganden. **Medlemsstaterna bör kunna föreskriva att underrättelser till en borgenär endast kan skickas elektroniskt om den berörda borgenären i förväg gett sitt samtycke till elektronisk kommunikation.**

(91) *Parterna i förfarande för rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning bör inte vara skyldiga att använda sig av elektroniska kommunikationsmedel om det inte är obligatoriskt enligt nationell rätt, utan att detta påverkar medlemsstaternas möjlighet att inrätta ett obligatoriskt system för elektronisk registrering och delgivning av dokument i förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning. Medlemsstaterna bör kunna välja medel för elektronisk kommunikation. Exempel på sådana medel skulle kunna vara ett för ändamålet upprättat system för elektronisk överföring av sådana dokument eller användning av e-post, utan att det är till hinder för medlemsstaternas möjlighet att inrätta funktioner som säkerställer säkerheten i den elektroniska kommunikationen, exempelvis elektronisk signatur, eller betrodda tjänster såsom elektroniska tjänster för rekommenderade leveranser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014²¹.*

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (92) Det är viktigt att samla in tillförlitliga **och jämförbara** uppgifter om hur förfarandena för rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning fungerar för att övervaka genomförandet och tillämpningen av detta direktiv. Medlemsstaterna bör därför samla in och aggregera uppgifter som är tillräckligt detaljerade för att möjliggöra en korrekt bedömning av hur direktivet fungerar i praktiken **och meddela dessa uppgifter till kommissionen**. **Meddelandeformuläret för överföring av sådana uppgifter till kommissionen bör upprättas av kommissionen biträdd av en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²². Formuläret bör omfatta en förteckning över de huvudsakliga resultaten av förfaranden som är gemensamma för alla medlemsstater. Exempelvis kan sådana huvudsakliga resultat när det gäller ett rekonstruktionsförfarande vara att planen fastställs av en domstol, att planen inte fastställs av en domstol, eller att rekonstruktionsförfaranden omvandlas till likvideringsförfaranden eller avslutas på grund av att likvideringsförfaranden inletts innan planen fastställdes av en domstol. Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att tillhandahålla en uppdelning efter typ av resultat när det gäller de förfaranden som avslutas innan relevanta åtgärder vidtas, men skulle i stället kunna ange ett samlat antal för alla förfaranden som avvisas, avslås eller dras tillbaka innan de inleds.**

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(93) *Kommunikationsformuläret bör innehålla en lista med valmöjligheter som medlemsstaterna kan använda när de fastställer en gäldenärs storlek, med hänvisning till en eller flera av delarna i definitionen av mikroföretag samt små företag och medelstora företag och stora företag som är samma i alla medlemsstaters lagstiftning. Listan bör innefatta valmöjligheten att fastställa en gäldenärs storlek endast på grundval av antalet arbetstagare. Formuläret bör ange parametrarna för genomsnittliga kostnader och genomsnittliga återvinningsgrader, angående vilka medlemsstaterna bör kunna samla in uppgifter om frivilligt, ge vägledning om aspekter som kan tas i beaktande när medlemsstaterna använder sig av en urvalsteknik, till exempel om urvalets storlek för att säkerställa representativitet vad gäller geografisk fördelning samt gäldenärens och industrins storlek, och innehålla en möjlighet för medlemsstaterna att lämna ytterligare tillgänglig information, till exempel om det totala beloppet för gäldenärers tillgångar och skulder.*

- (94) Finansmarknadernas stabilitet är i hög grad beroende av avtal om finansiell säkerhet, särskilt när säkerhet tillhandahålls i samband med deltagande i utsedda system eller i centralbankstransaktioner och när marginalsäkerheter tillhandhålls till centrala motparter. Eftersom värdet på de finansiella instrument som ställs som säkerhet kan fluktuera mycket, är det viktigt att realisera deras värde snabbt innan det går ner. ■ Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG²³ och 2002/47/EG²⁴ och förordning (EU) nr 648/2012 ***bör därför tillämpas trots bestämmelserna i det här direktivet.***
- Medlemsstaterna bör tillåtas att undanta nettningsavtal, inbegripet slutavräkning, från effekterna av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder även under omständigheter då de inte täcks av direktiv 98/26/EG och 2002/47/EG eller förordning (EU) nr 648/2012, om sådana avtal är verkställbara enligt lagarna i den relevanta medlemsstaten även om insolvensförfaranden har inletts.***

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

Detta skulle kunna vara fallet för ett betydande antal ramavtal som används i stor utsträckning inom finans-, energi- och råvarumarknaderna, både av icke-finansiella och finansiella motparter. Sådana arrangemang minskar systemriskerna på derivatmarknader i synnerhet. Sådana arrangemang kan därför undantas från begränsningar som insolvenslagstiftning föreskriver för kontrakt med återstående skyldigheter. Medlemsstaterna bör i enlighet med detta även tillåtas undanta lagstadgade nettningsavtal från verkningarna av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder, inbegripet slutavräkningsavtal som är verkställbara även om insolvensförfaranden inleds. Det belopp som blir resultatet av nettningsavtal, inbegripet slutavräkningsavtal, bör emellertid omfattas av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder.

- (95) *Medlemsstater som är parter i konventionen om internationella säkerhetsrätter i lösa saker, undertecknad i Kapstaden den 16 november 2001, och dess protokoll bör kunna fortsätta att fullgöra sina befintliga internationella skyldigheter. Bestämmelserna i detta direktiv beträffande ramverk för förebyggande rekonstruktion bör vara tillämpliga med nödvändiga undantag för att säkerställa tillämpningen av de bestämmelserna, utan att det påverkar tillämpningen av den konventionen och dess protokoll.*

- (96) Ändamålsenligheten i processen med att anta och genomföra rekonstruktionsplanen bör inte äventyras av bolagsrätten. Medlemsstaterna bör därför kunna göra undantag från de krav som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132²⁵ angående skyldigheterna att sammankalla bolagsstämma och att erbjuda aktier med företrädesrätt till befintliga aktieägare i den mån och under den tid det behövs för att säkerställa att aktieägare inte motverkar försök till rekonstruktion genom att missbruka sina rättigheter enligt det direktivet. *Medlemsstaterna kan till exempel behöva föra undantag från skyldigheten att sammankalla bolagsstämma eller från de normala tidsperioderna, när det gäller fall där omedelbara åtgärder måste vidtas av ledningen för att skydda företagets tillgångar, exempelvis genom att begära ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, och i händelse av en betydande och plötslig förlust av tecknat kapital och när det råder sannolikhet för insolvens. Undantag från bolagsrätten kan också krävas när rekonstruktionsplanen föreskriver emission av nya aktier vilka kan erbjudas med prioritet till borgenärer som utbyte av skulder mot aktier, eller nedsättning av beloppet av tecknat kapital vid överlåtelse av delar av företaget. Sådana undantag bör vara tidsbegränsade, i den utsträckning medlemsstaterna anser sådana undantag nödvändigt för att fastställa ett ramverk för förebyggande rekonstruktion.* Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att göra undantag från bolagsrätten, helt *eller delvis, för en obestämd* eller för en begränsad tidsperiod, om de säkerställer att deras bolagsrättsliga krav inte äventyrar rekonstruktionsprocessens ändamålsenlighet eller om medlemsstaterna har inrättat andra, lika ändamålsenliga verktyg som syftar till att säkerställa att aktieägare inte på ett otillbörligt sätt hindrar antagandet eller genomförandet av en rekonstruktionsplan som skulle återupprätta verksamhetens livskraft. I detta sammanhang bör medlemsstaterna fästa särskild vikt vid ändamålsenligheten i bestämmelser som rör avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder och fastställande av rekonstruktionsplanen, som inte *otillbörligen* bör hämmas av kallelser till eller resultaten av bolagsstämmor. **█ Direktiv (EU) 2017/1132 bör därför ändras i enlighet med detta. Medlemsstaterna bör ha ett utrymme för skönsmässig bedömning när de bedömer vilka avvikelser som krävs i nationell bolagsrätt i syfte att effektivt genomföra detta direktiv, och de bör även kunna föreskriva liknande undantag från direktiv (EU) 2017/1132 i**

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

fråga om insolvensförfaranden som inte omfattas av detta direktiv men som tillåter att rekonstruktionsåtgärder vidtas.

- (97) Vad gäller fastställandet och senare ändringar av formuläret för uppgiftsöverföring bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (98) *Kommissionen bör genomföra en studie för att utvärdera om det är nödvändigt att lägga fram lagstiftningsförslag för att hantera insolvens hos personer som inte utövar en näringsverksamhet, en affärsverksamhet, ett hantverk eller ett yrke och som i egenskap av konsumenter i god tro är tillfälligt eller permanent oförmögna att betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning. I studien bör undersökas om tillgång till grundläggande varor och tjänster behöver garanteras för dessa personer för att säkerställa anständiga levnadsvillkor för dem.*
- (99) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument²⁶ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

²⁶ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

(100) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av att skillnader mellan nationella ramverk för rekonstruktion och insolvens skulle fortsätta att resa hinder för den fria rörligheten för kapital och etableringsfriheten, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål **■** .

(101) Den 7 juni 2017 avgav Europeiska centralbanken ett yttrande.²⁷

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

²⁷ EUT C 236, 21.7.2017, s. 2.

AVDELNING I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs regler beträffande
 - a) *ramverk* för förebyggande rekonstruktion som är tillgängliga för gäldenärer i ekonomiska svårigheter när det råder sannolikhet för insolvens *och som syftar till att förebygga den insolvensen och säkerställa gäldenärens livskraft*,
 - b) förfaranden som leder till avskrivning av *skulder* som *insolventa* entreprenörer ådragit sig, och ■
 - c) åtgärder för att göra ■ förfaranden *rörande rekonstruktion*, insolvens *och skuldavskrivning* effektivare.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel och som berör gäldenärer som är
 - a) försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag enligt definitionerna i artikel 13.1 och 13.4 i direktiv 2009/138/EG,

- b) kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013,
- c) värdepappersföretag eller företag för kollektiva investeringar enligt definitionerna i artikel 4.1.2 och 4.1.7 i förordning (EU) nr 575/2013,
- d) centrala motparter enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012,
- e) värdepapperscentraler enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordning (EU) nr 909/2014,
- f) andra finansinstitut och enheter som förtecknas i artikel 1.1 första stycket i direktiv 2014/59/EU,
- g) ***offentliga organ enligt nationell rätt, och***
- h) fysiska personer som inte är entreprenörer.

3. *Medlemsstaterna får från detta direktivs tillämpningsområde undanta sådana förfaranden som avses i punkt 1 och som avser gäldenärer som är andra finansiella enheter än de som avses i punkt 2 och tillhandahåller finansiella tjänster som är föremål för särskilda regler enligt vilka de nationella tillsyns- eller resolutionsmyndigheterna har långtgående befogenheter att ingripa, jämförbara med de regler i unionsrätt och nationell rätt som gäller för de finansiella enheter som avses i punkt 2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa särskilda regler.*
4. Medlemsstaterna får utsträcka tillämpningen av de förfaranden som avses i punkt 1 b till att omfatta *insolventa* fysiska personer som inte är entreprenörer.

Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av punkt 1 a till juridiska personer.
5. *Medlemsstaterna får föreskriva att följande fordringar ska undantas från eller inte beröras av de ramverk för förebyggande rekonstruktion som avses i punkt 1 a:*
 - a) *Befintliga och framtida fordringar från nuvarande eller tidigare arbetstagare.*
 - b) *Underhållskrav som har sin grund i familjeförhållanden, släktskap, äktenskap eller svågerskap.*
 - c) *Fordringar som har sin grund i gäldenärens utomobligatoriska ansvar.*

6. *Medlemsstaterna ska säkerställa att ramverken för förebyggande rekonstruktion inte påverkar förvärvade tjänstepensionsrätter.*

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv ■ gäller följande definitioner:

■

1. *rekonstruktion: åtgärder som syftar till att rekonstruera gäldenärens verksamhet och som omfattar en ändring av sammansättningen av, villkoren för ■ eller strukturen på en gäldenärs tillgångar och skulder eller någon annan del av gäldenärens kapitalstruktur, såsom försäljning av tillgångar eller delar av verksamheten och, om så föreskrivs enligt nationell rätt, försäljning av verksamheten som en fortlevande verksamhet samt alla nödvändiga operativa förändringar, eller en kombination av dessa inslag.*
2. *berörda parter: borgenärer, inklusive, om tillämpligt enligt nationell rätt, arbetstagare eller klasser av borgenärer och, om tillämpligt enligt nationell rätt, andelsinnehavare, vars fordringar respektive intressen påverkas direkt av en rekonstruktionsplan.*

3. *andelsinnehavare: en person som har ett ägarintresse i en gäldenär eller en gäldenärs verksamhet, inbegripet en aktieägare, i den mån denna person inte är en borgenär.*
4. *avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder: ett tillfälligt upphävande, beviljat av en rättslig eller administrativ myndighet eller tillämpat på grund av lag, av en borgenärs rätt att verkställa en fordran mot en gäldenär och, om så föreskrivs i nationell rätt, mot en tredje part som lämnat säkerhet, inom ramen för ett rättsligt, administrativt eller annat förfarande, eller av rätten att beslagta eller utom rätta realisera gäldenärens tillgångar eller verksamhet.*
5. *kontrakt med återstående skyldigheter: ett kontrakt mellan gäldenären och en eller flera borgenärer enligt vilket parterna fortfarande har skyldigheter att fullgöra vid den tidpunkt då ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder beviljas eller tillämpas.*

█

6. *test om borgenärens bästa intresse*: ett test som anses uppfyllt om det fastställs genom testet att ingen borgenär som inte samtycker till en rekonstruktionsplan skulle få en sämre ställning enligt rekonstruktionsplanen än ***denne borgenär skulle få om den enligt nationell rätt normala rangordningen för prioritering av fordringar i en likvidation tillämpades, antingen*** i händelse av likvidation, oberoende av om gäldenärens verksamhet avvecklas eller säljs som en fortlevande verksamhet, ***eller i händelse av det näst bästa alternativa scenariot om rekonstruktionsplanen inte fastställdes***.
7. *ny finansiering*: allt nytt ***finansiellt stöd*** som tillhandahålls av en befintlig eller en ny borgenär ***i syfte*** att genomföra en rekonstruktionsplan ***och som ingår*** i den rekonstruktionsplanen ■ .
8. *tillfällig finansiering*: ***allt nytt finansiellt stöd*** som tillhandahålls av en befintlig eller en ny borgenär och ***som omfattar, som ett minimum, finansiellt stöd under avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder, och som är rimligt*** och omedelbart nödvändigt för att gäldenärens verksamhet ska kunna fortsätta att drivas ■ , eller för att bevara eller öka värdet på den verksamheten ■ .

9. **entreprenör**: en fysisk person som utövar en näringsverksamhet, en affärsverksamhet, ett hantverk eller ett yrke **.**
10. *fullständig skuldavskrivning*: att verkställbarheten **mot entreprenören angående dennes avskrivningsbara skulder upphör eller att utestående avskrivningsbara skulder som sådana upphävs, som en del av ett förfarande som kan omfatta** realisering av tillgångar **eller en betalningsplan eller bådadera.**
11. *betalningsplan*: **en plan som anger specifika betalningsbelopp och betalningsdatum för en insolvent entreprenörs betalningar till borgenärer eller en periodisk överföring till borgenärer av en viss del av entreprenörens disponibla inkomst under skuldavskrivningsperioden.**
12. *förvaltare på området för rekonstruktion*: en person eller ett organ som utses av en rättslig eller administrativ myndighet för att utföra **i synnerhet** en eller flera av följande uppgifter:
- a) Bistå gäldenären eller borgenärerna med att utarbeta eller förhandla om en rekonstruktionsplan.
 - b) Övervaka gäldenärens verksamhet under förhandlingarna om en rekonstruktionsplan och rapportera till en rättslig eller administrativ myndighet.
 - c) Utöva delvis kontroll över gäldenärens tillgångar eller verksamhet under förhandlingarna.

2. *I detta direktiv ska följande begrepp förstås enligt definitionen i nationell rätt:*

- a) *Insolvens.*
- b) *Sannolikhet för insolvens.*
- c) *Mikroföretag samt små och medelstora företag.*

Artikel 3

Tidig varning *och tillgång till information*

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer **■** har tillgång till *ett eller flera tydliga och transparenta* verktyg för tidig varning som kan upptäcka *omständigheter som kan medföra en sannolikhet för insolvens* och som kan signalera till dem *att det finns ett behov av att agera utan dröjsmål*.
Vid tillämpning av första stycket får medlemsstaterna använda sig av aktuell it-teknik för underrättelser och kommunikation via internet.

2. *Verktyg för tidig varning kan inbegripa följande:*
 - a) *Varningsmekanismer när gäldenären inte har gjort vissa typer av betalningar.*
 - b) *Rådgivningstjänster som tillhandahålls av offentliga eller privata organisationer.*
 - c) *Incitament enligt nationell rätt för tredje parter som har relevant information om gäldenären, såsom redovisningskonsulter och skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, att göra gäldenären uppmärksam på en negativ utveckling.*
3. *Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer och arbetstagarrepresentanter har tillgång till relevant och aktuell information om tillgången till verktyg för tidig varning samt till förfaranden och åtgärder rörande rekonstruktion och skuldavskrivning.*
4. *Medlemsstaterna ska säkerställa att information om tillgång till verktyg för tidig varning är offentligt tillgänglig via internet och att, särskilt för mikroföretag samt små och medelstora företag, denna information är lättillgänglig och att den presenteras på ett användarvänligt sätt.*
5. *Medlemsstaterna får ge stöd till arbetstagarrepresentanter vid deras bedömning av gäldenärens ekonomiska situation.*

AVDELNING II
RAMVERK FÖR FÖREBYGGANDE REKONSTRUKTION

KAPITEL 1

Tillgång till ramverk för förebyggande rekonstruktion

Artikel 4

Tillgång till ramverk för förebyggande rekonstruktion

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer ■, om det råder sannolikhet för insolvens, har tillgång till *ett ramverk* för förebyggande rekonstruktion som ger dem möjlighet att rekonstruera *i syfte att undvika insolvens och säkerställa sin livskraft utan att det påverkar andra lösningar för att undvika insolvens, och på så sätt bevara arbetstillfällena och upprätthålla företagets verksamhet.*

2. *Medlemsstaterna får föreskriva att gäldenärer som har varit föremål för en dom avseende allvarligt åsidosättande av sina redovisnings- eller bokföringsskyldigheter enligt nationell rätt inte har rätt till tillgång till ramverk för förebyggande rekonstruktion förrän de har vidtagit tillräckliga åtgärder för att åtgärda de brister som gav upphov till domen, så att borgenärerna får den information som de behöver för att kunna fatta ett beslut under rekonstruktionsförhandlingarna.*

3. *Medlemsstaterna får behålla eller införa ett test avseende livskraft enligt nationell rätt, förutsatt att ett sådant test har till syfte att utesluta gäldenärer som saknar utsikter att uppnå livskraft, och att det kan genomföras utan nackdel för gäldenärernas tillgångar.*
4. *Medlemsstaterna får begränsa antalet gånger inom en viss period som en gäldenär kan få tillgång till en sådan ram för förebyggande rekonstruktion som föreskrivs i detta direktiv.*
5. Den *ram för förebyggande* rekonstruktion som föreskrivs i *detta direktiv* får bestå av ett eller flera förfaranden eller en eller flera *åtgärder eller bestämmelser, varav vissa får äga rum utom rätta, utan att det påverkar andra eventuella ramverk för förebyggande rekonstruktion enligt nationell rätt.*

Medlemsstaterna ska säkerställa att ramen för förebyggande rekonstruktion tillförsäkrar gäldenärer och berörda parter de rättigheter och garantier som föreskrivs i denna avdelning på ett enhetligt sätt.

6. Medlemsstaterna *får* införa bestämmelser som begränsar rättsliga eller administrativa myndigheters medverkan i ett ramverk för förebyggande rekonstruktion till fall där den är nödvändig och proportionell *samtidigt som de säkerställer* att berörda parter och relevanta *intressenters* rättigheter skyddas.
7. *Ramverk för förebyggande* rekonstruktion *enligt detta direktiv* ska vara tillgängliga på ansökan *av gäldenären.*

8. *Medlemsstaterna får även föreskriva att ramverk för förebyggande rekonstruktion enligt detta direktiv är tillgängliga på ansökan av borgenärer och arbetstagarrepresentanter, under förutsättning att gäldenären medger ansökan. Medlemsstaterna får begränsa kravet på att erhålla gäldenärens medgivande till fall angående gäldenärer som är mikroföretag och små och medelstora företag.*

KAPITEL 2

Regler som syftar till att underlätta förhandlingar om förebyggande rekonstruktionsplaner

Artikel 5

Gäldenärens rådighet över sina tillgångar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer som får tillgång till förfaranden för förebyggande rekonstruktion helt, eller åtminstone delvis, behåller kontrollen över sina tillgångar och den dagliga driften av verksamheten.
2. *Vid behov* ska frågan huruvida en rättslig eller administrativ myndighets ska utse en förvaltare på området för rekonstruktion *beslutas från fall till fall, utom under vissa omständigheter då medlemsstaterna får kräva obligatorisk utnämning av en sådan förvaltare* i samtliga fall.

3. Medlemsstaterna *ska* föreskriva att en förvaltare på området för rekonstruktion utnämns *för att bistå gäldenären och borgenärerna med att förhandla om och utarbeta planen i åtminstone* följande fall:
- a) Om ett ■ generellt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, i enlighet med artikel 6.3, *beviljas av en rättslig eller administrativ myndighet och den rättsliga eller administrativa myndigheten beslutar att en sådan förvaltare är nödvändig för att skydda parternas intressen.*
 - b) Om rekonstruktionsplanen behöver fastställas av en rättslig eller administrativ myndighet genom en klassöverskridande ”cram-down” i enlighet med artikel 11.
 - c) *Om detta begärs av gäldenären eller av en majoritet av borgenärerna, i det senare fallet under förutsättning att borgenärerna står för kostnaden för förvaltaren.*

Artikel 6

Avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer ■ kan omfattas av ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder för att stödja förhandlingarna om rekonstruktionsplanen *i ett ramverk för förebyggande rekonstruktion.*

Medlemsstaterna får föreskriva att den rättsliga eller administrativa myndigheten kan vägra att bevilja ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder om avbrytandet inte är nödvändigt eller inte skulle uppfylla det mål som anges i första stycket.

2. *Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 och 5 ska medlemsstaterna säkerställa att ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder kan **omfatta** alla typer av **fordringar**, inbegripet **fordringar med säkerhet** och förmånsberättigade **fordringar**.*

3. *Medlemsstaterna får föreskriva att ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder **kan vara** generellt och omfatta samtliga borgenärer, eller begränsat och omfatta en eller flera enskilda borgenärer **eller kategorier av borgenärer**.*

Om ett avbrytande är begränsat ska det endast gälla för borgenärer som har informerats, i enlighet med nationell rätt, om de förhandlingar som avses i punkt 1 om rekonstruktionsplanen eller om avbrytandet.

4. *Medlemsstaterna får utesluta vissa fordringar eller kategorier av fordringar från verkan av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder, under väldefinierade omständigheter, om ett sådant uteslutande är vederbörligen motiverat och när*

a) *det inte är sannolikt att verkställigheten äventyrar rekonstruktionen av verksamheten, eller*

b) *avbrytandet på ett otillbörligt sätt skulle medföra skada för de borgenärer som har dessa fordringar.*

5. Punkt 2 ska inte tillämpas på arbetstagares *fordringar*.

Med undantag från det första stycket får medlemsstaterna tillämpa punkt 2 på arbetstagares fordringar om och i den mån medlemsstaterna ■ säkerställer att betalningen av sådana fordringar garanteras *inom ramverk för förebyggande rekonstruktion på en liknande skyddsnivå* ■ .

6. *Den inledande* tidsperioden för ett avbrytande enskilda verkställighetsåtgärder ska vara *begränsad* till en period som inte får överstiga fyra månader.

7. *Trots vad som sägs i punkt 6 får medlemsstaterna* ■ ge rättsliga eller administrativa myndigheter möjlighet att på begäran av gäldenären, *en borgenär eller, i tillämpliga fall, en förvaltare på området för rekonstruktion*, förlänga ■ tidsperioden för avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder eller bevilja ett nytt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder. En sådan förlängning eller ett sådant nytt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder får endast beviljas om *väldefinierade omständigheter visar att sådana förlängningar eller nya avbrytanden är vederbörligen motiverade, exempelvis att*

a) relevanta framsteg har gjorts i förhandlingarna om rekonstruktionsplanen, ■

- b) ett fortsatt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder inte otillbörligt skadar några berörda parter rättigheter eller intressen, *eller*
- c) *insolvensförfaranden som kan leda till likvidation av gäldenären enligt nationell rätt ännu inte har inletts gentemot gäldenären.*

8. Den sammanlagda tidsperioden för avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder, inbegripet förlängningar och förnyelser, får inte överstiga tolv månader.

Om medlemsstaterna väljer att genomföra detta direktiv med hjälp av ett eller flera förfaranden eller åtgärder som inte uppfyller villkoren för anmälan enligt bilaga A till förordning (EU) 2015/848 ska den sammanlagda tidsperioden för avbrytandet enligt dessa förfaranden begränsas till högst fyra månader om platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen har flyttats från en annan medlemsstat inom en tremånadersperiod före inlämnandet av en begäran om att inleda ett förfarande avseende förebyggande rekonstruktion.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättsliga eller administrativa myndigheter *kan* upphäva ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder ■ i *följande fall*:

- a) *Avbrytandet uppfyller inte längre målet att vara till stöd i förhandlingarna om rekonstruktionsplanen, till exempel* om det blir uppenbart att en andel av borgenärer som enligt nationell rätt skulle kunna förhindra antagandet av rekonstruktionsplanen inte stöder en fortsättning på förhandlingarna. ■
- b) Om gäldenären eller förvaltaren på området för rekonstruktion begär det ■ .
- c) *Om en eller flera borgenärer eller en eller flera klasser av borgenärer lider* eller skulle lida otillbörlig skada av ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, *om detta föreskrivs i nationell rätt.*
- d) *Om avbrytandet ger upphov till en borgenärs insolvens, om detta föreskrivs i nationell rätt.*

Medlemsstaterna får begränsa befogenheten enligt första stycket att upphäva avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder till situationer där borgenärer inte har haft möjlighet att höras innan avbrytandet trädde i kraft eller innan en förlängning av perioden beviljades av en rättslig eller administrativ myndighet.

Medlemsstaterna får föreskriva en minimiperiod som inte överstiger den period som avses i punkt 6 under vilken avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder inte får upphävas.

Artikel 7

Verkningar av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder

1. Om det under den tid som enskilda verkställighetsåtgärder är avbrutna uppstår en skyldighet *enligt nationell rätt* för *en gäldenär att* ansöka om **inledande av ett insolvensförfarande som kan leda till likvidation av gäldenären** ska denna skyldighet upphävas för hela avbrytandeperioden.
2. Ett *avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder i enlighet med artikel 6 ska medföra att ett inledande*, på begäran av en eller flera borgenärer, *av ett insolvensförfarande som kan leda till likvidation av gäldenären, upphävs för hela avbrytandeperioden.*

3. Medlemsstaterna får avvika från *punkterna 1 och 2* när det gäller situationer där en gäldenär inte kan betala *sina* skulder i takt med att de förfaller till betalning ■ . I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att ■ en rättslig eller administrativ myndighet ■ kan besluta att avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder ska fortsätta att gälla *om, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet, inledandet av ett insolvensförfarande som kan leda till likvidation av gäldenären inte skulle ligga i borgenärernas allmänna intresse.*

4. Medlemsstaterna ska *föreskriva regler som förhindrar att borgenärer som omfattas av avbrytandet håller inne en prestation eller avslutar, påskyndar eller på annat sätt ändrar väsentliga kontrakt med återstående skyldigheter till nackdel för gäldenären, med avseende på skulder som uppstod före avbrytandet, enbart på grund av den omständigheten att de inte betalades av gäldenären. Väsentliga kontrakt med återstående skyldigheter ska förstås som kontrakt med återstående skyldigheter som är nödvändiga för verksamhetens fortsatta dagliga drift, inbegripet kontrakt om leveranser, om företagets verksamhet skulle avstanna om kontrakten upphävdes.*

Första stycket ska inte hindra *medlemsstaterna från att tillförsäkra sådana borgenärer lämpligt skydd i syfte att undvika att dessa borgenärer lider otillbörlig skada som en följd av det stycket.*

Medlemsstaterna får föreskriva att denna punkt även ska gälla kontrakt med återstående skyldigheter som inte är väsentliga.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenärer inte *tillåts* hålla inne en prestation eller avsluta, påskynda eller på annat sätt ändra kontrakt med återstående skyldigheter till nackdel för gäldenären med stöd av en kontraktsklausul som ger rätt till sådana åtgärder, endast på grundval av
- a) *en ansökan om inledande av ett förfarande för förebyggande rekonstruktion,*
 - b) *en ansökan om avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder,*
 -
 - c) *att ett förfarande för förebyggande rekonstruktion inleds, eller*
 - d) *att ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder som sådant beviljas.*

6. *Medlemsstaterna får föreskriva att ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder inte gäller för nettningsavtal, inbegripet slutavräkningsavtal, på finansmarknader, energimarknader och råvarumarknader ens under omständigheter då artikel 31.1 inte är tillämplig, om sådana avtal är verkställbara enligt nationell insolvensrätt. Avbrytandet ska dock tillämpas på en borgenärs indrivning av en fordran mot en gäldenär som uppstår till följd av genomförandet av ett nettningsavtal.*

Första stycket ska inte tillämpas på avtal för tillhandahållande av varor, tjänster eller energi som är nödvändiga för driften av gäldenärens verksamhet, om inte sådana avtal är utformade som en position som handlas på en handelsplats eller någon annan marknad och som när som helst kan ersättas till det aktuella marknadsvärdet.

7. Medlemsstaterna ska **säkerställa att ett** avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder som **löper ut** utan att en rekonstruktionsplan **antas inte i sig föranleder inledandet av ett insolvensförfarande som kan leda till likvidation av gäldenären**, om inte övriga villkor för **ett sådant inledande** enligt nationell rätt är uppfyllda.

KAPITEL 3

Rekonstruktionsplaner

Artikel 8

Rekonstruktionsplaners innehåll

1. Medlemsstaterna ska kräva att rekonstruktionsplaner som läggs fram **för att antas i enlighet med artikel 9, eller för att fastställas** av en rättslig eller administrativ myndighet **i enlighet med artikel 10**, innehåller åtminstone följande information:
- a) Gäldenärens identitet **■**.

- b) *Gäldenärens tillgångar och skulder vid tidpunkten för inlämningen av rekonstruktionsplanen, inbegripet värdet av tillgångarna, en redogörelse för gäldenärens ekonomiska situation och arbetstagarnas ställning samt med en redogörelse för* orsakerna till och omfattningen av gäldenärens ■ svårigheter.
- c) Berörda parter ■ , oberoende av om de anges individuellt eller beskrivs genom ■ skuldkategorier *i enlighet med nationell rätt* samt deras fordringar eller intressen som omfattas av rekonstruktionsplanen.
- d) *I tillämpliga fall*, de klasser som de berörda parterna har grupperats i med avseende på antagandet av *rekonstruktionsplanen och* de respektive värdena av *fordringar* och *intressen* i varje klass.

■

- e) *I tillämpliga fall, de parter, oberoende av om de anges individuellt eller beskrivs genom ■ skuldkategorier i enlighet med nationell rätt, som inte berörs av rekonstruktionsplanen, tillsammans med en redogörelse för skälen till varför det föreslås att planen ■ inte ska beröra dem.*
- f) *I tillämpliga fall, identiteten på förvaltaren på området för rekonstruktion.*
- g) Villkoren i *rekonstruktionsplanen*, inbegripet i synnerhet
 - i) *alla föreslagna rekonstruktionsåtgärder enligt artikel 2.1.1,*
 - ii) *i tillämpliga fall, den föreslagna tidsperiod under vilken föreslagna rekonstruktionsåtgärder ska gälla,*
 - iii) *åtgärder vad gäller information till och samråd med arbetstagarrepresentanterna i enlighet med unionsrätten och nationell rätt,*
 - iv) *i tillämpliga fall, övergripande konsekvenser för anställningar, till exempel uppsägningar, arrangemang för förkortad arbetstid eller liknande,*

- v) *gäldenärens prognosticerade kassaflöden, om detta föreskrivs i nationell rätt, och*
 - vi) *varje ny finansiering som planeras som en del av rekonstruktionsplanen och skälen till varför ny finansiering är nödvändig för att genomföra den planen.*
 - h) *En motivering som förklarar varför rekonstruktionsplanen har rimliga utsikter att förhindra gäldenärens insolvens och säkerställa verksamhetens livskraft, inbegripet de nödvändiga förutsättningarna för att planen ska lyckas. Medlemsstaterna får kräva att motiveringen ska göras eller valideras av en utomstående expert eller av en förvaltare på området för rekonstruktion om en sådan förvaltare har utsetts.*
2. *Medlemsstaterna ska via internet tillhandahålla en omfattande checklista för rekonstruktionsplaner, som är anpassad till de behov som finns för mikroföretag samt små och medelstora företag, tillgänglig på internet. Checklistan ska innehålla praktiska riktlinjer om hur rekonstruktionsplanen ska utarbetas enligt nationell rätt.*

Checklistan ska göras tillgänglig på det eller de officiella språken i medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska *överväga* att göra *checklistan* tillgänglig på *åtminstone ett* annat *språk*, särskilt på *ett språk* som används i internationella affärer. ■

Artikel 9

Antagande av rekonstruktionsplaner

1. *Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer, oavsett vem som ansöker om ett förfarande för förebyggande rekonstruktion i enlighet med artikel 4, har rätt att lägga fram rekonstruktionsplaner för antagande av de berörda parterna.*

Medlemsstaterna får också föreskriva att borgenärer och förvaltare på området för rekonstruktion har rätt att lägga fram rekonstruktionsplaner och på vilka villkor de får göra detta.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ■ berörda *parter* har rätt att rösta om antagandet av den rekonstruktionsplanen.

Parter som inte berörs av en rekonstruktionsplan ska inte ha rösträtt i fråga om antagandet av planen.

3. *Trots vad som sägs i punkt 2 får medlemsstaterna undanta följande från rätten att rösta:*
- a) *Andelsinnehavare.*
 - b) *Borgenärer vilkas fordringar har lägre rangordning än fordringarna tillhörande vanliga borgenärer utan säkerhet i den normala rangordningen för prioritering av fordringar i en likvidation.*
 - c) *Varje närstående part till gäldenären eller gäldenärens verksamhet med en intressekonflikt enligt nationell rätt.*

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att berörda parter behandlas i separata klasser som återspeglar *tillräckligt* enhetliga intressen *baserade på kontrollerbara kriterier, i enlighet med nationell rätt*. Som ett minimum ska *borgenärer som har* fordringar med respektive utan säkerhet behandlas i separata klasser, i syfte att anta en rekonstruktionsplan.

Medlemsstaterna får också föreskriva att arbetstagares *fordringar* ska behandlas i en separat klass.

Medlemsstaterna får föreskriva att gäldenärer som är mikroföretag eller små eller medelstora företag kan välja att inte behandla berörda parter i separata klasser.

Medlemsstaterna ska inrätta lämpliga åtgärder för att säkerställa att klassbildningen genomförs med särskild hänsyn till skyddet av utsatta borgenärer, såsom små leverantörer.

5. *Rösträtt och klassbildning* ska prövas av *en* rättslig eller administrativ myndighet när en begäran ■ om fastställande av rekonstruktionsplanen *lämnas in*.

Medlemsstaterna får kräva att en rättslig eller administrativ myndighet ska pröva och bekräfta rösträtt och klassbildning i ett tidigare skede än det som avses i första stycket.

6. En rekonstruktionsplan ska ■ antas av berörda parter under förutsättning att en majoritet uttryckt som beloppet av deras fordringar eller intressen erhålls i varje ■ klass.

Medlemsstaterna får dessutom kräva att en majoritet av antalet berörda parter erhålls i varje klass.

Medlemsstaterna ska fastställa vilka *majoriteter* som krävs för antagandet av en rekonstruktionsplan . *Dessa majoriteter* ska inte vara högre än 75 % av beloppet för fordringarna eller intressena *i varje klass eller, i tillämpliga fall, av antalet berörda parter* i varje klass.

7. *Trots vad som sägs i punkterna 2–6* får medlemsstaterna *föreskriva* att en *formell* omröstning om antagandet av en rekonstruktionsplan *kan ersättas med en överenskommelse med* erforderlig majoritet.

Artikel 10

Fastställande av rekonstruktionsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att *åtminstone* följande rekonstruktionsplaner *är* bindande för parterna endast om de fastställs av en rättslig eller administrativ myndighet:
- a) Rekonstruktionsplaner som påverkar *fordringar eller* intressen för berörda parter som inte samtycker till planen.
 - b) Rekonstruktionsplaner i vilka det föreskrivs ny finansiering.
 - c) *Rekonstruktionsplaner som medför en förlust av mer än 25 % av arbetsstyrkan, om en sådan förlust är tillåtet enligt nationell rätt.*

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de villkor enligt vilka en rekonstruktionsplan kan fastställas av en rättslig eller administrativ myndighet är tydligt angivna och omfattar åtminstone följande:

- a) Rekonstruktionsplanen har antagits i enlighet med artikel 9 ■ .
- b) *Borgenärer med tillräckligt enhetliga intressen inom samma klass behandlas lika, på ett sätt som står i proportion till respektive fordring.*
- c) *Underrättelse om rekonstruktionsplanen har lämnats till alla ■ berörda parter i enlighet med nationell rätt.*
- d) *Om det finns borgenärer som inte samtycker till planen:* rekonstruktionsplanen klarar testet om borgenärers bästa intresse.
- e) *I tillämpliga fall, att varje ny finansiering är nödvändig för att genomföra rekonstruktionsplanen och inte otillbörligen skadar borgenärernas intressen.*

Frågan om huruvida villkoret i första stycket d är uppfyllt ska prövas av en rättslig eller administrativ myndighet endast om en invändning görs mot rekonstruktionsplanen på den grunden.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättsliga eller administrativa myndigheter *kan* vägra att fastställa en rekonstruktionsplan om planen inte *skulle* ha rimliga utsikter att förhindra gäldenärens insolvens *eller* säkra verksamhetens livskraft.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en rättslig eller administrativ myndighet måste fastställa en rekonstruktionsplan för att den ska bli bindande ska beslutet fattas *på ett effektivt sätt med sikte på en snabb behandling av frågan*.

Artikel 11

Klassöverskridande ”cram-down”

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en rekonstruktionsplan som inte godkänns av *berörda parter, såsom föreskrivs i artikel 9.6*, i varje *röstningsklass* ■ får fastställas av en rättslig eller administrativ myndighet på begäran av en gäldenär eller ■ med gäldenärens samtycke, och göras bindande för ■ *röstningsklasser* som inte samtycker till planen, om rekonstruktionsplanen ■ ■ uppfyller *åtminstone följande* villkor ■ :
 - a) *Den uppfyller kraven i artikel 10.2 och 10.3.*

- b) *Den* har godkänts av
- i) *en majoritet av röstningsklasserna av berörda parter, förutsatt att minst en av dessa klasser är en klass borgenärer med säkerhet eller har en högre rangordning än klassen av vanliga borgenärer utan säkerhet, eller, om detta inte är uppfyllt*
 - ii) *minst en röstningsklass av berörda parter, eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, parter som påverkas negativt och som inte är en andelsinnehavarklass eller någon annan klass som, vid en värdering av gäldenären enligt fortlevnadsprincipen, inte skulle få någon betalning eller behålla något intresse eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, som rimligen inte kan förväntas erhålla någon betalning eller behålla något intresse, om den normala rangordningen för prioritering av fordringar i en likvidation tillämpades enligt nationell rätt.*

- c) *Den säkerställer att röstningsklasser av berörda borgenärer som inte samtycker till planen behandlas minst lika fördelaktigt som andra klasser med samma rangordning och mer fördelaktigt än klasser med lägre rangordning.*
- d) *Ingen klass av berörda parter kan, inom ramen för rekonstruktionsplanen, få eller behålla mer än det fulla värdet av sina fordringar eller intressen.*

Genom avvikelser från första stycket får medlemsstaterna begränsa kravet på att erhålla gäldenärens godkännande till fall där gäldenärerna är mikroföretag eller små eller medelstora företag.

Medlemsstaterna får öka det minsta antal klasser av berörda parter eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, som påverkas negativt som krävs för att godkänna planen enligt vad som anges i första stycket b ii.

- 2. *Genom avvikelser från punkt 1 c får medlemsstaterna föreskriva att fordringar som innehas av berörda borgenärer i en röstningsklass som inte samtycker till planen tillgodoses fullt ut med samma eller likvärdiga metoder om en klass med lägre rangordning ska få någon betalning eller behålla något intresse enligt rekonstruktionsplanen.*

Medlemsstaterna får behålla eller införa bestämmelser som avviker från första stycket om de är nödvändiga för att uppnå målen med rekonstruktionsplanen och om rekonstruktionsplanen inte otillbörligt skadar några berörda parter rättigheter eller intressen.

Artikel 12

Andelsinnehavare

- 1. Om medlemsstaterna undantar andelsinnehavare från tillämpningen av artiklarna 9–11 ska de på andra sätt säkerställa att dessa andelsinnehavare inte tillåts att på ett otillbörligt sätt hindra eller skapa hinder för antagandet och fastställandet av en rekonstruktionsplan.*
- 2. Medlemsstaterna ska också säkerställa att andelsinnehavare inte tillåts att på ett otillbörligt sätt hindra eller skapa hinder för genomförandet av en rekonstruktionsplan.*

3. *Medlemsstaterna får anpassa vad som den anser vara att på ett otillbörligt sätt hindra eller skapa hinder enligt denna artikel i syfte att beakta, bland annat, om gäldenären är ett mikroföretag eller ett litet eller medelstort företag eller om det är ett stort företag, de föreslagna rekonstruktionsåtgärder som berör andelsinnehavares rättigheter, typen av andelsinnehavare, om gäldenären är en juridisk eller fysisk person eller om partner i ett företag har begränsat eller obegränsat ansvar.*

Artikel 13

Arbetstagare

1. *Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetstagarnas individuella och kollektiva rättigheter enligt arbetsrätt på unionsnivå och nationell nivå, däribland följande rättigheter, inte påverkas av ramen för förebyggande rekonstruktion:*
- a) Förhandlingsrätten och rätten till kollektiva åtgärder.*
 - b) Rätten till information och samråd i enlighet med direktiven 2002/14/EG och 2009/38/EG, särskilt*

- i) information till arbetstagarrepresentanter om den senaste och den förväntade utvecklingen av företagets eller driftställets verksamhet och ekonomiska situation, så att de till gäldenären kan framföra sina farhågor om företagets situation och om behovet av att överväga rekonstruktionsmekanismer,*
 - ii) information till arbetstagarrepresentanter om förebyggande rekonstruktionsförfaranden som skulle kunna påverka anställningsfrågor, såsom arbetstagarnas förmåga att få ut sin lön samt framtida betalningar, inklusive tjänstepensioner,*
 - iii) information till och samråd med arbetstagarrepresentanter om rekonstruktionsplaner innan de läggs fram för antagande i enlighet med artikel 9 eller för fastställande av en rättslig eller administrativ myndighet i enlighet med artikel 10.*
- c) De rättigheter som garanteras av direktiven 98/59/EG, 2001/23/EG och 2008/94/EG.*

2. ***Om rekonstruktionsplanen inbegriper åtgärder som medför förändringar i arbetsorganisationen eller i avtalsförhållanden med arbetstagare ska dessa åtgärder godkännas av dessa arbetstagare om det i nationell rätt eller kollektivavtal föreskrivs att godkännande ska ske i sådana fall.***

Artikel 14

Värdering utförd av den rättsliga eller administrativa myndigheten

1. ***Den rättsliga eller administrativa myndigheten ska besluta om värdering av gäldenärens verksamhet endast om en invändning avseende en rekonstruktionsplan framställs av en berörd part som inte samtycker till planen på grund av antingen***
- a) ***ett påstående om att testet om borgenärens bästa intresse i enlighet med artikel 2.1.6 inte har uppfyllts, eller***
 - b) ***en påstådd överträdelse av villkoren för en klassöverskridande ”cram-down” i enlighet med artikel 11.1 b ii.***
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättsliga eller administrativa ***myndigheter, i syfte att besluta om en värdering i enlighet med punkt 1, får utse eller höra tillräckligt kvalificerade sakkunniga.***

3. *Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att **en berörd part som inte samtycker till planen får framställa en invändning** till den rättsliga eller administrativa myndighet som har att fastställa rekonstruktionsplanen ■ .*

Medlemsstaterna får föreskriva att en sådan invändning kan framställas i samband med ett överklagande av ett beslut om fastställande av en rekonstruktionsplan.

Artikel 15

Verkningar av rekonstruktionsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsplaner som fastställs av en rättslig eller administrativ myndighet är bindande för *alla berörda parter* som anges *eller beskrivs i enlighet med artikel 8.1 c.*
2. *Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenärer* som inte medverkar i antagandet av en rekonstruktionsplan *enligt nationell rätt* inte ■ påverkas av planen.

Artikel 16
Överklaganden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla *överklaganden som är tillåtna enligt nationell rätt* av ett beslut av en rättslig myndighet *att fastställa eller avslå* en rekonstruktionsplan *görs* till en högre rättslig myndighet **■**.

Medlemsstaterna ska säkerställa att ett överklagande av ett beslut av en administrativ myndighet att fastställa eller avslå en rekonstruktionsplan görs till en rättslig myndighet.

2. Överklaganden ska handläggas *effektivt med sikte på en snabb behandling*.
3. Ett överklagande av ett beslut om fastställande av en rekonstruktionsplan ska inte hindra verkställigheten av planen.

Med avvikelse från första stycket får medlemsstaterna föreskriva att rättsliga myndigheter kan skjuta upp verkställigheten av rekonstruktionsplanen eller delar av den om detta är nödvändigt och lämpligt för att skydda en parts intressen.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett överklagande i enlighet med punkt 3 bifalls får den rättsliga myndigheten antingen
- a) upphäva rekonstruktionsplanen, eller
 - b) fastställa *rekonstruktionsplanen, antingen med ändringar, om så föreskrivs i nationell rätt, eller utan ändringar.*

Medlemsstaterna får föreskriva att, om en plan fastställs i enlighet med första stycket b, ersättning beviljas till parter som har ådragit sig ekonomiska förluster och vars överklagande bifalls.

KAPITEL 4

Skydd för ny finansiering, tillfällig finansiering och andra transaktioner i samband med rekonstruktionen

Artikel 17

Skydd för ny finansiering och tillfällig finansiering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ny finansiering och tillfällig finansiering ■ skyddas på lämpligt sätt. *Som ett minimum, i händelse av att gäldenären senare blir insolvent,*

- a) ska ny **finansiering** och tillfällig finansiering inte förklaras ogiltig, möjlig att förklara ogiltig eller icke verkställbar, **och**
- b) **de som tillför sådan finansiering ska inte ådra sig civilrättsligt, administrativt eller straffrättsligt ansvar**

på den grunden att sådan finansiering är till skada för borgenärskollektivet, om inte andra ytterligare grunder angivna i nationell rätt föreligger.

- 2. **Medlemsstaterna får föreskriva att punkt 1 endast ska tillämpas på ny finansiering om rekonstruktionsplanen har fastställts av en rättslig eller administrativ myndighet och på tillfällig finansiering som har prövats på förhand.**
- 3. **Medlemsstaterna får från tillämpningen av punkt 1 undanta tillfällig finansiering som tillförts efter det att gäldenären har blivit oförmögen att betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning.**
- 4. Medlemsstaterna får **föreskriva att** de som tillför ny eller tillfällig finansiering **har rätt** att i ett senare **insolvensförfarande** erhålla betalning med prioritet i förhållande till andra borgenärer som annars skulle ha fordringar med högre eller likvärdig prioritet **■** .

■

Artikel 18

Skydd för andra transaktioner i samband med rekonstruktionen

1. ***Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 ska medlemsstaterna säkerställa att, i händelse av att en gäldenär senare blir insolvent, transaktioner som är rimliga och omedelbart nödvändiga för förhandlingen av en rekonstruktionsplan inte förklaras ogiltiga, möjliga att förklara ogiltiga, eller icke verkställbara, på den grunden att sådana transaktioner är till skada för borgenärskollektivet om inte även andra grunder i nationell rätt föreligger.***
2. ***Medlemsstaterna får föreskriva att punkt 1 endast ska tillämpas om planen har fastställts av en rättslig eller administrativ myndighet eller om sådana transaktioner har prövats på förhand.***
3. ***Medlemsstaterna får från tillämpningen av punkt 1 undanta transaktioner som genomförs efter det att gäldenären har blivit oförmögen att betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning.***

4. De transaktioner ■ som avses i punkt 1 ska omfatta, som ett minimum,
- a) betalning av ■ avgifter och kostnader för förhandling om och antagande *eller* fastställande av ■ en rekonstruktionsplan,
 - b) betalning av ■ avgifter och kostnader för att söka yrkesmässig rådgivning som har *nära* samband med rekonstruktionen ■ ,
 - c) betalning av löner till arbetstagare för redan utfört arbete, *utan att det påverkar annat skydd i unionsrätt eller nationell rätt*,
 - d) varje ■ betalning och utbetalning som görs inom ramen för den löpande affärsverksamheten och *som inte anges i leden a-c*.

■

5. *Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 ska medlemsstaterna, i händelse av att gäldenären senare blir insolvent, säkerställa att transaktioner som är rimliga och omedelbart nödvändiga för genomförandet av en rekonstruktionsplan och som utförs i enlighet med den rekonstruktionsplan som fastställts av en rättslig eller administrativ myndighet ■ inte förklaras ogiltiga, eller möjliga att förklara ogiltiga, eller icke verkställbara, på grund av att sådana transaktioner är till skada för borgenärskollektivet, om inte även andra grunder i nationell rätt föreligger.*

KAPITEL 5

Företagsledares skyldigheter

Artikel 19

Företagsledares skyldigheter *när det råder sannolikhet för insolvens*

Medlemsstaterna ska ■ säkerställa att företagsledare när det råder sannolikhet för insolvens tar vederbörlig hänsyn till i vart fall

- a) *de intressen som företräds av* borgenärer ■ , andelsinnehavare *och* andra intressenter,
- b) *behovet av* att vidta ■ åtgärder för att undvika insolvens, och
- c) *behovet av* att undvika uppsåtligt eller grovt oaktsamt handlande som hotar företagets livskraft.

AVDELNING III
SKULDAVSKRIVNING OCH NÄRINGSFÖRBUD

Artikel 20

Tillgång till skuldavskrivning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att *insolventa* entreprenörer *har tillgång till åtminstone ett förfarande som kan leda till fullständig skuldavskrivning* i enlighet med detta direktiv.

Medlemsstaterna får kräva att den näringsverksamhet eller affärsverksamhet eller det hantverk eller yrke som en insolvent entreprenörs skulder gäller ska ha upphört.

2. Medlemsstater i vilka fullständig skuldavskrivning är förenad med villkor om att entreprenören återbetalar delar av skulden ska säkerställa att den tillhörande återbetalningsskyldigheten bygger på entreprenörens individuella situation och *framför allt* står ■ i proportion till *entreprenörens utmättningsbara* eller ■ disponibla inkomst *och utmättningsbara eller disponibla tillgångar* under avskrivningsperioden *samt beaktar borgenärernas rättmätiga intressen.*

3. *Medlemsstaterna ska säkerställa att entreprenörer vars skulder har avskrivits har tillgång till relevant och aktuell information om befintliga nationella ramverk för företagsstöd för entreprenörer samt att de kan utnyttja sådana ramverk.*

Artikel 21
Skuldavskrivningsperiod

1. ***Medlemsstaterna ska säkerställa att den period*** ■ ***efter vilken insolventa*** entreprenörers ***skulder kan*** avskrivas fullständigt ***är*** högst tre år räknat ***senast*** från och med dagen för ***antingen,***
 - a) i fråga om ***ett förfarande som omfattar en betalningsplan,*** en rättslig eller administrativ myndighets beslut ***att*** fastställa ***planen eller påbörjandet av planens genomförande,*** eller
 - b) i fråga om ***alla andra förfaranden, den rättsliga eller administrativa myndighetens beslut att inleda förfarandet eller upprättandet av entreprenörens insolvensbo.***

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att *insolventa entreprenörer som har fullgjort sina skyldigheter, om sådana skyldigheter föreligger enligt nationell rätt, ska få sina skulder avskrivna* när skuldavskrivningsperioden löper ut ■ utan att de behöver ■ ansöka till en rättslig eller administrativ myndighet om att *inleda ett förfarande utöver de förfaranden som avses i punkt 1.*

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket får medlemsstaterna behålla eller införa bestämmelser som tillåter att den rättsliga eller administrativa myndigheten kontrollerar om entreprenörerna har fullgjort sina skyldigheter för att erhålla skuldavskrivning.

3. *Medlemsstaterna får föreskriva att en fullständig skuldavskrivning inte får innebära hinder mot att ett insolvensförfarande fortsätter som medför realisering och utdelning av en entreprenörs tillgångar som ingick i den entreprenörens insolvensbo på dagen för utgången av skuldavskrivningsperioden.*

Artikel 22
Näringsförbudsperiod

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en *insolvent* entreprenör erhåller *skuldavskrivning* i enlighet med detta direktiv, ska varje förbud mot att starta och driva en näringsverksamhet, en affärsverksamhet, ett hantverk eller ett yrke *enbart på grund av att* entreprenören *är insolvent* upphöra att ha verkan senast vid skuldavskrivningsperiodens utgång.
2. *Medlemsstaterna ska säkerställa att de näringsförbud som avses i punkt 1 upphör att ha verkan vid skuldavskrivningsperiodens utgång utan att det är nödvändigt att* ■ ansöka hos en rättslig eller administrativ myndighet *om att inleda ett förfarande utöver de som avses i artikel 21.1.*

Artikel 23

Avvikelser

- 1. Med avvikelse från artiklarna 20–22 ska medlemsstaterna behålla eller införa bestämmelser som hindrar eller begränsar tillgången till skuldavskrivning eller återkallar möjligheten till skuldavskrivning eller föreskriver längre perioder för att erhålla fullständig skuldavskrivning eller längre näringsförbudsperioder om den insolventa entreprenören agerade ohederligt eller i ond tro enligt nationell rätt gentemot borgenärerna eller andra intressenter när denne blev skuldsatt, under insolvensförfarandet eller när skulden betalades, utan att detta påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om bevisbörd.*
- 2. Med avvikelse från artiklarna 20–22 får medlemsstaterna behålla eller införa bestämmelser som hindrar eller begränsar tillgången till skuldavskrivning eller återkallar möjligheten till skuldavskrivning eller föreskriver längre perioder för att erhålla fullständig skuldavskrivning eller längre näringsförbudsperioder under vissa väldefinierade omständigheter och om sådana avvikelser är vederbörligen motiverade, exempelvis*

-
- a) *om den insolventa entreprenören allvarligt har åsidosatt sina skyldigheter enligt en betalningsplan eller ■ någon annan rättslig skyldighet som syftar till att skydda borgenärernas intressen, inbegripet skyldigheten att maximera utdelningen till borgenärerna,*
 - b) *om den insolventa entreprenören inte efterlever informations- eller samarbetsskyldighet enligt nationell rätt eller unionsrätt,*
 - c) *vid otillbörliga ansökningar om skuldavskrivning,*
 - d) *vid en ny ansökan om skuldavskrivning inom en viss tidsperiod efter det att den insolventa entreprenören beviljades en fullständig skuldavskrivning eller nekades en fullständig skuldavskrivning på grund av en allvarlig överträdelse av informations- eller samarbetsskyldigheterna,*
 - e) *om kostnaderna för det förfarande som leder till skuldavskrivningen inte är täckta, eller*
 - f) *om det behövs ett undantag för att säkerställa jämvikten mellan gäldenärens rättigheter och en eller flera borgenärers rättigheter.*

3. *Med avvikelse från artikel 21* får medlemsstaterna föreskriva längre skuldavskrivningsperioder i fall där ■
- a) *skyddsåtgärder har godkänts eller beslutats av en rättslig eller administrativ myndighet* för att skydda den *insolventa entreprenörens, och i förekommande fall dennes familjs, stadigvarande bostad, eller tillgångar som är av avgörande betydelse för fortsättningen av entreprenörens näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke, eller*
 - b) *den insolventa entreprenörens, och i förekommande fall dennes familjs, stadigvarande bostad inte realiserar.*
4. Medlemsstaterna får utesluta vissa skuldkategorier ■ från *skuldavskrivning eller begränsa tillgången till skuldavskrivning* eller föreskriva en längre skuldavskrivningsperiod om sådan uteslutning, *begränsning* eller längre period är *vederbörligen* motiverad, *till exempel avseende*
- a) *skulder med säkerhet,*
 - b) *skulder som härrör från eller har anknytning till straffrättsliga påföljder,*
 - c) *skulder som härrör från utomobligatoriskt ansvar,*

- d) *skulder rörande underhållsskyldighet som har sin grund i familje-, släktskaps-, äktenskaps- eller svågerlagsförhållande,*
- e) *skulder som uppkommit efter ansökan om eller inledande av det förfarande som leder till en skuldavskrivning, och*
- f) *skulder som härrör från skyldigheten att betala kostnaderna för det förfarande som leder till en skuldavskrivning.*

5. Med avvikelse från artikel 22 får medlemsstaterna föreskriva längre eller obestämda näringsförbudsperioder om den *insolventa* entreprenören utövar ett visst yrke

- a) *som omfattas av särskilda etiska regler eller särskilda regler om anseende eller sakkunskap, om entreprenören har brutit mot dessa regler, eller*

b) som rör förvaltning av andras egendom.

Första stycket ska även tillämpas om *en insolvent entreprenör begär tillträde till ett sådant yrke som avses i det stycket a eller b.*

6. *Detta direktiv påverkar inte nationella regler om näringsförbud* ■ *som har beslutats av en annan rättslig eller administrativ myndighet än de som avses i artikel 22.*

Artikel 24

Förening av förfaranden avseende företagsskulder och personliga skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om *insolventa* entreprenörer har både företagsskulder som uppkommit inom ramen för *deras* näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke och personliga skulder som uppkommit utanför sådana verksamheter, *och dessa inte kan skiljas åt på ett rimligt sätt, ska sådana* skulder, om de är *avskrivningsbara*, behandlas i ett och samma förfarande i syfte att erhålla en *fullständig skuldavskrivning*.

2. Medlemsstaterna får *föreskriva* att företagsskulder och personliga skulder, *om dessa skulder kan skiljas åt, ska* behandlas antingen i separata men samordnade förfaranden eller i ett och samma förfarande, i syfte att uppnå *fullständig skuldavskrivning*.

AVDELNING IV

ÅTGÄRDER FÖR ATT GÖRA FÖRFARANDE RÖRANDE REKONSTRUKTION, INSOLVENS OCH SKULDAVSKRIVNING EFFEKTIVARE

Artikel 25

Rättsliga och administrativa myndigheter

■

■ Medlemsstaterna ska, ■ utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheter i rättsväsendets uppbyggnad i unionen, säkerställa att ■

- a) *anställda vid de rättsliga och administrativa myndigheter som handlägger förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning får lämplig utbildning och har den sakkunskap som krävs för att de ska kunna fullgöra sina arbetsuppgifter, och*

- b) *förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning* handläggs på ett effektivt sätt *med sikte på* en snabb behandling av *förfaranden*.

Artikel 26

Förvaltare i *förfaranden rörande* rekonstruktion, insolvens och *skuldavskrivning*

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att

- a) *förvaltare som utses av en rättslig eller administrativ myndighet i förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning (nedan kallade förvaltare) får lämplig utbildning och har den sakkunskap som krävs för att kunna fullgöra sitt ansvar,*
- b) *behörighetskraven samt förfarandet för hur förvaltare utses, entledigas och avgår är tydliga, förutsägbara och rättvisa,*
- c) *det vid utnämningen av en förvaltare i ett enskilt ärende, inbegripet ärenden med gränsöverskridande inslag, tas vederbörlig hänsyn till förvaltarens erfarenhet och sakkunskap samt till ärendets specifika egenskaper, och*

- d) *gäldenärer och borgenärer i syfte att undvika intressekonflikter har möjlighet att antingen invända mot valet eller utnämningen av en förvaltare eller begära att förvaltaren byts ut.*
2. *Kommissionen ska underlätta utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna i syfte att förbättra utbildningskvaliteten inom unionen, bland annat med hjälp av erfarenhetsutbyte och verktyg för kapacitetsuppbyggnad.*

Artikel 27

Tillsyn av och ersättning till förvaltare

1. Medlemsstaterna ska inrätta tillsyns- och regleringsmekanismer för att säkerställa ändamålsenlig övervakning av det arbete som förvaltare utför *i syfte att säkerställa att deras tjänster tillhandahålls på ett ändamålsenligt och kompetent sätt och att de, i förhållande till de parter som är involverade, tillhandahålls opartiskt och oberoende. Dessa mekanismer ska även omfatta åtgärder för ansvarsutkrävande* för förvaltare som har brutit vid fullgörandet av sina uppgifter.

2. *Medlemsstaterna ska säkerställa att information om de administrativa myndigheter som utövar tillsyn över förvaltare offentliggörs.*
3. *Medlemsstaterna får uppmuntra förvaltarna att utarbeta och ansluta sig till uppförandekoder.*
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att *ersättningen till* förvaltare styrs av regler som *är förenliga med målet om* ett effektivt avslutande av förfaranden ■ .

Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga förfaranden *finns tillgängliga* för att *lösa* tvister om ersättning ■ .

Artikel 28

Användning av elektroniska kommunikationsmedel

Medlemsstaterna ska när det gäller *förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning* säkerställa att *parterna i förfarandet, förvaltaren och den rättsliga eller administrativa myndigheten kan utföra åtminstone följande* åtgärder genom användning av elektroniska kommunikationsmedel, även i gränsöverskridande situationer:

- a) Anmälan av fordringar.
- b) **Inlämnande** av rekonstruktionsplaner eller betalningsplaner **■**.
- c) Underrättelser till borgenärer.
-
- d) Ingivande av *invändningar och* överklaganden.

AVDELNING V

ÖVERVAKNING AV FÖRFARANDEN RÖRANDE REKONSTRUKTION, INSOLVENS OCH SKULDAVSKRIVNING

Artikel 29

Insamling av uppgifter

1. ■ Medlemsstaterna ska *årligen och på nationell* nivå samla in och sammanställa uppgifter om ■ förfaranden som *rör rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning, uppdelade per typ av förfarande, och som omfattar åtminstone följande aspekter:*
 - a) *Det antal förfaranden som var föremål för en ansökan eller som inletts, om ett sådant inledande föreskrivs i nationell rätt, och det antal förfaranden som är pågående eller har avslutats.*
 - b) *Förfarandenas genomsnittliga längd från inlämnande av ansökan eller från förfarandets inledande, om ett sådant inledande föreskrivs i nationell rätt, till deras avslutande.*
 - c) *Antalet förfaranden utöver de förfaranden som krävs enligt led d, uppdelat efter utgång.*

- d) *Det antal ansökningar om rekonstruktionsförfaranden som avvisades, avslogs eller återkallades innan ett förfarande inleddes.*
2. *Medlemsstaterna ska årligen och på nationell nivå samla in och sammanställa uppgifter om antal gäldenärer som var föremål för rekonstruktionsförfaranden eller insolvensförfaranden och som, inom de tre åren innan ansökan lämnades in eller förfarandena inleddes, om ett sådant inledande föreskrivs i nationell rätt, hade fått en rekonstruktionsplan fastställd i ett tidigare rekonstruktionsförfarande vilket var ett genomförande av avdelning II.*
3. *Medlemsstaterna får årligen och på nationell nivå samla in och sammanställa uppgifter om*
- a) *genomsnittliga kostnader för varje typ av förfarande,*
- b) *genomsnittliga återvinningsgrader för borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet och för andra typer av borgenärer om tillämpligt (separata uppgifter) ■ ,*
- c) *antal entreprenörer som efter att ha undergått ett förfarande enligt artikel 1.1 b startar en ny näringsverksamhet,*
- d) *antal förlorade arbetstillfällen kopplade till rekonstruktion och insolvensförfaranden.*

4. Medlemsstaterna ska dela upp de *uppgifter* som avses i punkt 1a–c och, om tillämpligt och i förekommande fall, de *uppgifter* som avses i punkt 3 utifrån
- a) storleken på gäldenärer *som inte är fysiska personer*,
 - b) om gäldenärer *som är föremål för förfaranden rörande rekonstruktion eller insolvens* är fysiska eller juridiska personer, och
 - c) ■ om de förfaranden *som leder till en skuldavskrivning* endast rör entreprenörer eller alla fysiska personer.
5. *Medlemsstaterna får samla in och sammanställa de uppgifter som avses i punkterna 1–4 med hjälp av en urvalsteknik som säkerställer att urvalet är representativt vad gäller kvantitet och mångfald.*

6. Medlemsstaterna ska *samla in och* sammanställa *de* uppgifter som avses i punkterna *1, 2, 4* och, *om tillämpligt, punkt 3* för hela kalenderår som avslutas den 31 december varje år, första gången för ■ det första hela kalenderår som följer på den dag då de *genomförandeakter som avses i punkt 7* börjar tillämpas]. *Dessa uppgifter* ska meddelas kommissionen årligen på grundval av ett standardiserat meddelandeformulär för uppgiftsöverföring, senast den 31 *december* det kalenderår som följer på det år för vilket uppgifterna samlas in.
7. Kommissionen ska upprätta det meddelandeformulär som avses i punkt 6 *i denna artikel* genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det *granskningsförfarande* som avses i artikel 30.2.
8. *Kommissionen ska på ett lättillgängligt och användarvänligt sätt offentliggöra de uppgifter som meddelats i enlighet med punkt 6 på sin webbplats.*

Artikel 30
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i *förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas*.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

AVDELNING VI
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 31

Förhållande till andra akter *och internationella instrument*

1. Följande akter *ska tillämpas utan hinder av detta direktiv*:

- a) Direktiv 98/26/EG.
- b) Direktiv 2002/47/EG.
- c) Förordning (EU) nr 648/2012.

2. Detta direktiv ska inte påverka *de skyddskrav gällande medel för betalningsinstitut som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366²⁸ och för institut för elektroniska pengar som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG²⁹.*
3. *Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av konventionen om internationella säkerhetsrätter i lösa saker och dess protokoll om särskilda frågor rörande luftfartsobjekt, vilka undertecknades i Kapstaden den 16 november 2001, i vilka vissa medlemsstater är parter vid detta direktivs antagande.*

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

Artikel 32

Ändring av direktiv (EU) 2017/1132

I artikel 84 i direktiv (EU) 2017/1132 ska följande punkt läggas till:

- ”4. Medlemsstaterna ska avvika från artiklarna 58.1, 68, 72, 73, 74, 79.1 b, 80.1 och 81 i den mån och under den tid det behövs för fastställandet av de ramverk för förebyggande rekonstruktion som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/... █*.

Första stycket ska inte påverka principen om likabehandling av aktieägare.”

-
- * Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/... av den ... om ramverk för förebyggande rekonstruktion █, *om skuldavskrivning och näringsförbud och om åtgärder för att göra förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning effektivare samt om ändring av direktiv (EU) 2017/1132 (Rekonstruktions- och insolvensdirektiv) (EUT ...).”*

Artikel 33
Översynsklausul

Senast den ... [sju år *från och med* den dag då detta direktiv träder i kraft] och därefter vart *femte* år, ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen *och effekterna* av detta direktiv, inbegripet om *tillämpningen av klassbildning och omröstningsregler för utsatta borgenärer såsom arbetstagare. På grundval av denna utvärdering ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag, där ytterligare åtgärder för att konsolidera och harmonisera* den rättsliga ramen för rekonstruktion, insolvens och *skuldavskrivning övervägs.*

Artikel 34
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [två år från och med den dag då detta direktiv träder i kraft] anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, *med undantag för de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 28 a, b och c, som ska antas och offentliggöras senast den ... [fem år från och med den dag då detta direktiv träder i kraft], och de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 28 d, som ska antas och offentliggöras senast den ... [sju år från och med den dag då detta direktiv träder i kraft]. De ska genast överlämna* ■ texten till dessa bestämmelser *till kommissionen.*

De ska tillämpa *de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv* från och med den ... [två år från och med den dag då detta direktiv träder i kraft], med undantag för de bestämmelser *som är nödvändiga för att följa artikel 28 a, b och c*, som ska tillämpas från och med den ... [*fem år från och med den dag då detta direktiv träder i kraft*] och *de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 28 d*, som ska tillämpas från och med den ... [*sju år från och med den dag då detta direktiv träder i kraft*].

2. *Genom avvikelser från punkt 1 ska medlemsstater som stöter på särskilda svårigheter vid genomförandet av detta direktiv kunna få en förlängning på högst ett år av den genomförandeperiod som föreskrivs i punkt 1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om behovet av att utnyttja denna möjlighet att förlänga genomförandeperioden senast den ... [18 månader från och med den dag då detta direktiv träder i kraft].*
3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 35
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 36

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ... den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande